Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз (201) 451-2200

РІК XCII Ч. 82. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 2-го ТРАВНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MAY 2, 1985 No. 82. VOL. XCII

УДІЛОВЦІ УНДОМУ РІШИЛИСЬ НА ВІДБУДОВУ

Ню Йорк. — В суботу, 27-го квітня ц.р., відбулись під головуванням Евгена Стахова Загальні збори уділовців Українського Народного Дому в Ню Йорку.

Великою більшістю голосів ухвалено затягнути в Українському Народному Союзі позику висотою до пів мільйона долярів та вибрано трьох членів дирекції на протяг трьох років, а саме Івана Винника, Романа Данилюка і Миколу Хоманчука.

Голова Дирекції Е. Стахів приобіцяв Зборам, що відкриття зремонтованого дому відбудеться у вересні 1985 року, як теж подякував головному предсідникові УНС д-рові Іванові Флисові за обіцяння позики.

На зборах були присутні колишні голови Дирекції М. Лепкалюк, В. Баранецький, Ю. Волинець, А. Сумик, І. Когут.

В Едмонтоні відбулися достойні похорони Ю. Стефаника

Едмонтон, Альта. (вл. корес.). — Тут у п'ятницю, 26-го і в суботу, 27-го квітня 1985 року, українська громада прощала свого видатного і глибоко ціненого члена Юрія Стефаника, літератора, письменника і голову Об'єднання українських письменників „Слово" на Канаду.

Усі похоронні відправи відбулися достойно та згідно із виразним останнім бажанням Покійного.

У п'ятницю ввечері, у похоронному заведенні, зібралося біля 500 осіб, щоб віддати останню пошану ентузіястові української літератури і синові одного з найбільших українських письменників Василя, та скласти співчуття дружині Олені і двом синам, що враз із дальшою родиною були присутні на всіх відправах.

Після Панахиди, яку відправив о. крилошанин Володимир Тарнавський, в сослуженні українських католицьких священиків, до зібраних промовляв о. В. Тарнавський як парох УКЦ св. Юрія Переможця, до якої належав Покійний. Від цілої української громади прощав адвокат Петро Саварин, канцлер Албертійського університету і голова Світового Конгресу Вільних Українців.

У суботу, о год. 10-ій ранку, українські мешканці Едмонтону вщерть виповнили церкву св. Юрія, де Заупокійну Службу Божу і Панахиду відслужив о. В. Тарнавський, подякувавши опісля від родини всім за участь у похоронних відправах. Попрощавшись востаннє із Покійним, присутні залишили домовину самітньо у церкві та в повазі і смутку розійшлися домів.

Згідно із останньою волею св. п. Юрія Стефаника поминки по ньому можуть відбутися щойно у 40-ий день після смерти, а тіло буде спалене і порох мають перевезти обидва його сини на українську землю, яку Покійний глибоко любив, та до якої постійно линули його думки.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ СТАНИЦІ І УД УНА

Ню Йорк. — Звичайні загальні збори Станиці Братства І УД УНА відбудуться тут в п'ятницю, 17-го травня ц.р., о год. 6-ій вечора в приміщенні Товариства „Самопоміч", при 98 Друга авеню. Програма зборів буде подана учасниками на місці.

ЖИВА ГАЗЕТА

Ірвінгтон, Н.Дж. — Тут у приміщенні Українського Народного Дому, при 140 Проспект авеню, відбудеться в неділю, 5-го травня ц.р., о год. 4-ій по полудні, жива газета влаштована 28-им Відділом Союзу Українок Америки. Участь в ній беруть: ред. Ольга Кузьмович, яка буде говорити на тему „Куди йде молоде українське покоління?" і архимандрит Віктор Поспішил про „Мої березневі зустрічі в Ливані з східніми католицькими патріярхами". Вступ на живу газету 5 дол., а після програми і дискусії організаторки будуть гостити присутніх напитками і солодким.

В Ню Йорку відзначать річницю визволення

Ню Йорк. — Спільний Студентський Комітет при Фундації УВУ, інформує, що в неділю, 19-го травня ц.р., о год. 3-ій по полудні, тут у великій залі Дому ОУВФ, при 136 Друга авеню, відбудеться святочне відзначення 40-ої річниці визволення українських політичних в'язнів з гітлерівських млинів смерти, а рівночасно вшанування колишніх політв'язнів гітлерівсько-німецьких концтаборів і в'язниць. Вступ з вечерею і мистецькою програмою — 15 долярів від особи.

У програмі: відкриття — голова комітету, студент Борис Дацків, вступне слово — дорадник комітету проф. д-р Петро Гой, представлення колишніх політичних в'язнів, короткі епізоди-спогади з окремих концтаборів: Саксенгавзен — ред. Роман Ільницький (історичний нарис), Авшвіц-Мельк — д-р Богдан Ф. Корчмарик, Мюнтелюпех-Авшвіц — мгр Ярослав Рак, Дахав-Ордруг — о. Евген Гарабач, Авшвіц — Микола Зацухний, Дахав — Степан Серабин, Торунь — Саксенгавзен — Степан Бардигула, висвітлення прозірок — Петро Матіяшек, мистецький виступ ансамблю бандуристів „Гомін Степів", прийняття і заключне слово — Б. Дацків.

Зголошуватись треба до 10-го травня ц.р. на адресу: Ukrainian Students Committe, 203 Second Ave., New York, N. Y. 10003.

В Єрусалимі вшанують українців

Ню Йорк. — Голова Товариства Єврейсько-Українських зв'язків проф. Яків Сусленський, виступаючи тут 11-го квітня з доповіддю на тему: „Де є перешкода до українсько-єврейського порозуміння", поінформував рівночасно присутніх, що 13-го травня ц.р. в Єрусалимі на Горі Сіон відбудеться церемонія відкриття пам'ятника українцям — жертвам нацистського і совєтського терорів.

Того самого дня до полудня садитимуть дерева в честь українців — праведників миру, які під час Другої світової війни під час гітлерівського терору рятували життя жидам. Вшанують: І. Ковальчука, Г. Єфремова, Г. Мельничука і О. Загайкевича. Всі вони походять з околиць метрополій Ню Йорку і Ню Джерзі і будуть особисто присутніми на цій урочистості.

Пам'ятник жертвам українського голокосту уфундував Юрій Диба з Ванкуверу в пам'ять трьох мільйонів українців знищених нацистами і 10-ох мільйонів жертв совєтського режиму. Товариство Єврейсько-Українських Зв'язків займалося справами спорудження пам'ятника, а також займається підготовою його відкриття та всіма іншими формальними справами.

Очевидно, було б корисно, якщо б також інші українці прибули в тому часі до Ізраїля і взяли участь у цих урочистостях, — заявили речники згаданого товариства.

„Ню Йорк Таймс" дозволяє на іншу думку

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Щоденник „Ню Йорк Таймс" з датою 30-го квітня ц. р. в кінці помістив два листи до редакції, в яких автори висловлюють іншу думку, як усі дотеперішні листи й статті в цьому найбільш почитному щоденнику у справі збірної відповідальности німців за нацистів, як теж у справі нацистських коляборантів.

Німецька імігрантка до ЗСА протестує у своєму листі проти того, щоб вживати окреслення „нацистський цвинтар" та всіх німців що загинули у Другій світовій війні вважати нацистами. Вона подає як приклад, свою родину та свої переживання 9-літньою дівчинкою і тому на її думку кожний фанатизм має багато жертв серед невтральних людей. Вона схвалює стійкість президента Р. Регена у пляні відвідати цвинтар, де поховані німецькі вояки і тим у 40-річчя закінчення Другої світової війни підкреслити бажання замирення з усіма, що брали в ній участь.

Другий лист до редакції, пера Станіслава Маркевіча, протестує проти статті в „Ню Йорк Таймсі", де подано, що Рада для вшанування пам'яті загинувших в голокості була встановлена тільки для вшанування шести мільйонів жидів, що загинули від німецьких рук. Він пригадує, що на підставі закону ч. 96-388 цей комітет має на цілі створити музей, в якому були б вшановані жертви голокосту усіх народів. І тому автор листа інформує, що поруч шести мільйонів жидів загинуло від рук нацистського режиму 10 мільйонів інших — поляків, українців, латвійців, литовців, естонців, білорусинів, росіян, циган, та інших. Вони всі впали жертвою політики Гітлера, який вважав, що всі расово небажані люди, в тому слов'яни, мусять бути знищені і на підставі його пляну таке винищення почалося в 1940 році.

Справедливість і точність вимагає саме, щоб всіх жертв голокосту рівно трактувати — твердить цей читач.

Рівночасно з тими листами на протилежній до редакційної сторінці „Ню Йорк Таймсу", призначеній на короткі статті на різні теми, поміщено статтю професора політичних наук американського університету Еймоса Перлмуттера, який критично ставиться до того, щоб продовжувати далі

(Закінчення на стор. 8)

ЗАПОВІДАЮТЬ ЕМБАРҐО НА ТОРГІВЛЮ З НІКАРАҐУА

Вашінгтон. — Президент Роналд Реген повідомив Палату Репрезентантів і Сенат, що він плянує в найближчому часі наложити ембарґо на торгівлю з Нікарагуа з приводу „агресивної політики в Південній Америці".

Таке потягнення ЗСА доручають департамент закордонних справ і дорадники Білого Дому, які дали досить доказів Президентові на те, щоб доручення могло увійти в життя вже 7-го травня ц.р. Президент доручив своїм співробітникам поінформувати про таку можливість членів Конгресу з уваги на те, що діється в Нікарагуа, зокрема з уваги на допомогу, яку Нікарагуа дістає тепер із СССР та його союзників. Саме ця допомога не дозволяє на дальші нормальні торговельні відносини поміж Нікарагуа і ЗСА, хоча не сподіються, що воно приведе до зірвання дипломатичних зв'язків.

Пляноване торговельне ембарґо проявиться у чотирьох ділянках: припинення купівлі товарів у Нікарагуа, які останнього року виносила 57 мільйонів долярів; припинення вивозу американських товарів до Нікарагуа, що виносило 112 мільйонів долярів річно; заборона приїзду кораблів з Нікарагуа до ЗСА; знесення права на прилети літаків лінії Аероніка з Нікарагуа на американську землю.

Досі не було ще ніякої реакції уряду Нікарагуа на заповіджене ембарґо.

Стараються змінити обмеження праці для жінок

Вашінгтон. — У наслідок натиску Уряду, щоб в поодиноких стейтах не було ніяких обмежень щодо числа прийнятих на урядову працю жінок, чорних чи людей еспанського походження, Департамент справедливости взяв до суду управу міста Індіянополіс за те, що має такі обмеження.

Департамент зажадав, щоб управа міста Індіянополіс негайно змінила свою політику щодо приймання на працю до поліції та пожежної служби. Урядові чинники міста заповідають однак, що будуть боротися проти такої вимоги.

Це перше того роду рішення Департаменту справедливости прийшло на підставі того, що в 1984 році Верховний Суд рішив, що білі працівники міста Мемфіс не мають привілеїв, коли йдеться про те, кого будуть перше звільняти з праці. На цій підставі вже на початку цього року Департамент справедливости зробив заклик до усіх 50 стейтів та усіх міст і повітів, щоб вони добровільно змінили існуючі дискримінаційні для „меншин" обмеження відносно кількости приймання тих меншин до урядової праці.

Ця справа викликає тепер однак гарячу дискусію та поділені думки на цю тему, чи Департамент справедливости має право рішати кого і де приймають до праці в поодиноких стейтах повітах чи містах. Тому саме сподіються, що управа міста Індіянополіс буде боронити свого становища навіть перед судом.

ПРЕЗИДЕНТ Р. РЕҐЕН ПРИБУВ ДО ЕВРОПИ

Вашінгтон. — У вівторок, 30-го квітня ц.р., президент Роналд Реген, Перша Лейді Ненсі і деяке число дорадників у ізних справах, відлетіли до Европи, щоб там взяти участь в річній конференції сімох індустріяльних держав вільного світу, яка тим разом відбувається в столиці Західньої Німеччини Бонні. В загальному Президент ЗСА перебуватиме в Европі 10 днів і крім Німеччини відвідає ще Еспанію, Португалію, Францію, де він у Страсбургу виголосить слово на форумі Европейського парляменту і, в залежності від часу та укладу переговорів, також Югославію. В середу рано, 1-го травня американська делегація прибула до Бонну.

Очевидно, поїздку президента Р. Регена супроводжають різні контроверсії, а головно застереження великої кількости осіб, зокрема в ЗСА, деякого числа членів обидвох палат Конгресу і жидівської спільноти в діяспорі, які опротестовують плян Президента узгіднений з канцлером західньонімецького уряду Гельмудом Колем, відвідати військовий цвинтар в місцевості Бітбург, на якому поховані також 45 колишніх вояків СС частин. Сам Р. Реген заявив ще перед від'їздом, що він не може змінити пляну без згоди німецького уряду і не може також робити жадних потягнень, які б ображали почування німецького народу, найбільшого, найсильнішого і мабуть найвірнішого альянта З'єднаних Стейтів Америки в Европі і Північно-Атлантійському Оборонному Союзі (НАТО). „Я їду до Европи, - заявив президент Р. Реген, - з метою відродити приязнь і співпрацю демократичних держав, морально відбудованих після жахливої Другої світової війни і тих жахів, які принесла зі собою ця війна для багатьох народів світу".

Після такої заяви опоненти пляну відвідин військового цвинтаря не здають своїх позицій і, як заявив один з конгресменів, „ми до останньої хвилини працюватимемо в напрямі зміни цього деструктивного пляну".

Головною ціллю побуту Президента ЗСА в Европі є однак його участь в економічній конференції в Бонні, яка триватиме від 2-го до 4-го травня з участю ЗСА, Великобританії, Франції, Японії, Західньої Німеччини, Італії і Канади.

Довші відвідини Президента передбачені також в колишньому гітлерівському концентраційному таборі Берген Бельзен, але у виді контроверсії, про ці відвідини майже не згадує ліберальна і пацифістична преса ЗСА і Західньої Европи.

В СВІТІ

ДЕСЯТКИ ТИСЯЧ ливанських християн покинули свої житла в Сидоні й околиці і втікають більше на північ. Речники цієї групи звернулись формально з проханням до президента Ливану Башіра Гамаєля, прем'єр-міністра ізраїльського уряду Шімона Переза, президента Єгипту Госні Мубарака і амбасадорів З'єднаних Стейтів Америки в багатьох арабських країнах, щоб вони не допустили до винищування християн мусулманами-шіітами, комуністами, скрайньо лівими угрупуваннями і палестинцями, інфільтрованими совєтською розвідкою. Ливанці християни почувалися добре під захистом ізраїльської армії, але тепер, коли ця армія поспішно покидає південну частину Ливану, вони опинилися в дуже скрутній ситуації.

НОВІ СУДАНСЬКІ ЛІДЕРИ, зглядно військова хунта, яка силою перебрала владу в тій країні від президента Яфара Нумейрі, погрожують судом кожному, хто брав участь в нелегальному перевозі етіопійських жидів до Ізраїля без порозуміння з урядом Етіопії. Очевидно, ця погроза стосується в першу чергу до близьких співробітників колишнього президента Нумейрі, які не тільки знали, але й допомагали у транспортації жидів вважаючи, що вони роблять добре діло, рятуючи тисячі осіб перед видимою голодовою смертю.

ЗАХІДНЬОНІМЕЦЬКІ ТЕРОРИСТИ, враховуючи мабуть приїзд до Західньої Німеччини президента Регена й шість інших голів індустріяльних держав на річну конференцію в Бонні, виконали декілька терористичних бомбових замахів на урядові будинки й інсталяції і погрозили, що бомби вибухатимуть і в чергових днях під час тривання конференції і офіційної візити Президента ЗСА на військовому цвинтарі в Бітбургу й колишньому концентраційному гітлерівському таборі Берген-Бельзені. Терористичними актами займається цього разу так звана „Революційна група", яка нібито немає політичного забарвлення, але виступає проти всякого естаблішменту. Деякі німецькі газети називають цю групу „анархістичною". Не відомо, однак, звідки ця „анархістична група" отримує допомогу грішми і зброєю.

ПРИСУТНІ НА КОНФЕРЕНЦІЇ Европейського економічного ринку міністри закордонних справ домагалися в Люксембургу від Організації ОН для справ освіти, науки і культури (ЮНЕСКО), щоб вона упорядкувала свої фінансові й до певної міри політичні справи, якщо хоче оминути справжньої кризи. Багато европейських держав не задоволені дотеперішньою діяльністю ЮНЕСКО, розтратою грошей на непотрібні, або маловажні проєкти і однобічною політикою скерованою своїми симпатіями в сторону Совєтського Союзу і його сателітів та прихильників. Міністри прийняли окрему резолюцію в тій справі і копію такої резолюції переслали членським державам ЮНЕСКО й генеральному секретареві Об'єднаних Націй Гавіє Перезові де-Куеярові.

КОЛИШНІЙ ЛІДЕР І КОМАНДИР марксистських партизан в Ель Сальвадорі Наполеон Ромеро, який пізніше перейшов на сторону урядової армії заявив у Вашінґтоні на пресовій конференції, що Куба і Нікараґуа постачає для сальвадорських повстанців не тільки зброю, але також і інструкторів, харчі, одяг і всі потрібні речі для ведення партизанської війни, а головно інформації про рухи урядових військ. З Манагуа в Нікараґуа приходили для нас всі інформації і звідтам перекидались люди, часом навіть незнаної нам національности, які виконували різні завдання в Ель Сальвадорі, — заявив Ромеро.

СИН ПРЕЗИДЕНТА РОНАЛДА РЕҐЕНА, Роналд молодший, поїхав у приватному характері до Москви, заявили дипломати ЗСА з американської амбасади в СССР. Він прибув до Совєтського Союзу 29-го квітня ц.р. і перебуватиме в резиденції амбасадора Артура Гартмана цілий тиждень. Син Президента, який раніше був професійним танцюристом, але тепер змінив свою професію на вільного журналіста, не має запляновиних жадних зустрічей з офіційними особами в Москві. „Ми надіялися, — заявили речники амбасади ЗСА, — що преса навіть не зверне уваги на його присутність в СССР".

В АМЕРИЦІ

НАСЛІДКИ СКАНДАЛУ З ПОЛІЦІЄЮ в Ню Йорку після відкриття тортур припадкових арештованих у дільниці Квінсу потягають за собою дальші резигнації або звільнення з поліційної служби. Останньо „жертвою" впав третій з черги офіцер поліції Ню Йорку, Гамілтон Робінсон, який мав під своїм зарядом 17,000 поліційних старшин. Він попросив про негайне відкликання його в стан спочинку, хоча віком він ще не був до того готовий.

В НЮ ЙОРКУ ЧОТИРЬОХ замаскованих бандитів викрало із складу Веллс Фарґо, положеного при кінці вулиці Гюстон в долішньому Мангеттені, вісім мільйонів долярів, пробившись із сусіднього будинку. Припускають, що злочинці були дуже добре обізнані з усіми засобами безпеки, бо вони пробилися саме в моменті, як урядники складу ладували в тягарове авто 20 мільйонів долярів вночі з 28-го на 29-го квітня. Бандити втекли автом але залишили в поспіху 12 мільйонів долярів ненарушеними. Авто відтак знайдено, але без грошей.

МІСТО НЮ ЙОРК ЗМІНИТЬ свої передумови щодо майбутнього уживання Центрального парку для різних імпрез. Це сталося наслідком того, що в неділю, 27-го квітня, коли відбувався марш для добродійних цілей збірки гроша на славний фонд допомоги дітям-калікам „Марч оф даймс", тисячі підлітків зібралося в парку та потурбували і грабили учасників маршу. Це вже другий випадок після минулорічного концерту Діяни Росс, що зібрані підлітки нападають і турбують громадян у Центральному парку.

ДИРЕКТОР БЮДЖЕТОВОЇ КОМІСІЇ Уряду Дейвид Стокмен пропонує, щоб відома залізнича лінія Амтрек проголосила банкрутство тому, що її видатки є такі великі, що не можуть себе виправдати. Він пропонував також, щоб Сенат здержав фінансову допомогу для Амтреку.

ДЕПАРТАМЕНТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ ЗСА ствердив, що одна четвертина диких птиць, які мандрують по ЗСА, паде жертвою занечищення води різними хемічними відпадками, зокрема тих хемікалій, що їх уживають при управі поля та городів. Показується, що багато диких птахів гинуть від затруєння, на яке хворіють і люди, т. зв. „ботулізму".

ФУНДАЦІЯ КАРНЕҐІ, яку створив багатий підприємець Ендрю Карнеґі перед 81 роками для людей, що визначалися особистим геройством, проголосила листу нагороджених на цей рік. Поміж ними є 12-літня дівчинка з Фльориди, яка, рятуючи свою товаришку із шкільного автобусу, що застряг на залізничому торі і його розбив надїжджаючий поїзд, загинула разом із нею. Крім цієї малої героїні відзначено 14 інших осіб, переважно за врятування життя у нещасливих випадках.

ДЖАН ЗАККАРО, ЧОЛОВІК КАНДИДАТКИ на віцепрезидентку із Демократичної партії, Джералдін Ферраро, звернувся тепер з проханням в часі переслухання у його справі надужить у продажі реальностей, щоб йому залишили право далі вести таке підприємство. Він уважає, що ціла справа була роздмухана до великих розмірів тим, що його жінка стояла в центрі публічної уваги. Він признається до вини неправильного завідування майном і перепродажем домів, але обвинувачує у тому свого спільника.

Переобрано Президію ОДУМ

Президія Центрального Комітету ОДУМ (зліва): А. Непрель, Н. Павленко, О. Пошиваник, В. Харченко, М. Мороз.

Ошава, Онт. (О.П.). — Тут відбувся 6-ий Всеодумівський З'їзд — 27-ма Конференція Центрального Комітету ОДУМ, де були перевибори Президії Центрального Комітету ОДУМ.

На трирічну каденцію наново обрано на голову Олексія Пошиваника. До складу Президії входять: перший заступник — організаційний референт Александер Непрель, другий заступник референт молоді Віра Харченко, секретар — Наталя Павленко, фінансовий референт — Микола Мороз.

Останні чотири — це студенти університетів і молоді професіоналісти, які вже народилися на американському континенті і з дитинства виростали в рядах ОДУМ. Вони поступово перебирають керівництво свого об'єднання, а старші довголітні провідники ідуть на короткий заслужений відпочинок, самозрозуміло лише на короткий, бо організація й українська громада далі їх потребує.

За довголітню активну працю в Центральному Комітеті ОДУМ слід відмітити уступаючих членів ЦК ОДУМ, а саме: д-ра Юрія Криволапа, мгра Віктора Педенка й інж. Євгена Кальмана.

Крім організаційних справ, з'їзд вшанував однохвилинною мовчанкою у річницю смерти пам'ять почесного члена ОДУМ Григорія Т. Китастого.

З'їзд вислав листа подяки до Джо Кларка, канадського міністра закордонних справ, який, перебуваючи в Совєтському Союзі, підняв справу звільнення Данила Шумука.

Рішено було, що цьогоріч на зустріч ОДУМ, в інтернаціональний рік молоді та з нагоди 35-ліття ОДУМ, відбудеться в Канаді на одумівській оселі „Україна" коло Лондону, під час вікенду Дня Праці. Зустріч ОДУМ на 1986 рік заплянововано відбути в Дітройті.

На 1985 рік затверджено такі літні табори: в Канаді на оселі „Україна", табір виховників, від 29-го червня до 13-го липня; виховно-відпочинковий (спортовий) від 14-го до 27-го липня; кобзарський табір, від 28-го липня до 10-го серпня.

У ЗСА на оселі „Київ" — виховно-відпочинковий, від 6-го до 20-го липня; кобзарський табір від 27-го липня до 10-го серпня.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
P O Box 346 Jersey City, N.J 07303

Дорога ціна політичного примітивізму

У минулому тижні Палата Репрезентантів, у якій демократи мають більшість, відкинула просьбу президента Реґена признати 14 мільйонів долярів на допомогу партизанам проти диктаторського уряду в Нікараґуа 248 голосами проти 180. Це голосування перекреслило схвалення цієї суми Сенатом 53-ма голосами проти 46. Державний секретар Джордж Шулц з цієї нагоди виголосив довшу промову, в якій сердитим тоном закинув американським демократичним лібералам примітивізм, який дорого коштує Америці і всьому вільному світові. Він порівняв ситуацію у Центральній Америці з ситуацією у В'єтнамі за президента Линдона Джансона і запитав: ,,Скільки разів треба вчитися тієї самої лекції?"

Президент Реґен заперечив, наче би те невдачне для нього голосування в Палаті Репрезентантів було його поразкою. Він заповів, що осінню цього року, коли Конґрес збереться на нову сесію, він зголосить внесення на подвійну суму для партизанів проти сандіністського уряду в Нікараґуа, себто 28 мільйонів долярів, і висловив переконання, що цю суму він дістане. Водночас лідер отих борців за свободу в Нікараґуа заявив, що неприхильне супроти них становище американських демократичних конґресменів не припинить їхньої збройної боротьби проти режиму комуністичного президента Даніела Ортеґи, який саме цього місяця полетів до Москви. Його речник заявив, що Ортеґа поїхав до Москви просити ,,господарської допомоги" для Нікараґуа, яка опинилася у дуже скрутній ситуації в наслідок американського економічного бойкоту. Очевидно, це подвійна брехня: 1) Москва не віднині узброює безпосередньо і за посередництвом Куби Нікараґуа, і розмови їх президента у Москві стосувалися в першу чергу дальшої ролі тієї Центральної американської країни у ґльобальній протиамериканській політиці Совєтського Союзу і 2) ніхто інший не довів Нікараґуа до економічної катастрофи, як тільки комуністична система, яка виспеціялізувалася у павперизації кожної навіть найзаможнішої країни, як тільки владу перебирають там комуністи з марксистським удержавленням всієї торгівлі, промислу і хліборобства та уведення державного бюрократичного апарату на місце приватних власників.

Сутнє значення отого нещасного голосування в Палаті Репрезентантів над грошовою допомогою протикомуністичним партизанам в Нікараґуа не в оцій розмірно дуже невеличкій грошовій сумі, яку Реґен може отримати хоч би навіть із приватних джерел — від відданих йому мультимільйонових республіканських промисловців. Суть того голосування саме у виявленні невибачливого політичного примітивізму, який є нещастям Америки ще від 1945 року, від трагічної для Америки і всього вільного світу Ялтинської конференції. Гаррі Труман, який затвердив рішення цієї конференції своїм підписом Потсдамського мирового договору мав відвагу спротивитися наступові комуністичної Північної Кореї проти Південної і переламав економічну бльокаду Берліну, проте він таврував покійного сенатора Джозефа МекКарті, що той ганяється за ,,червоними оселедцями" у виявлюванні совєтських аґентів в державному апараті ЗСА. Політичний примітивізм виявився навіть у тактиці президента Линдона Джансона під час В'єтнамської війни, коли він заявив був, що не змагає до скинення комуністичної влади у Північному В'єтнамі, а тільки до збереження свободи для Південного В'єтнаму. Така заява і остаточна відмова Конґресу признати дальші суми на В'єтнамську війну довела до запанування комунізму на цілому колишньому індокитайському півострові в Південній Азії і загрозі для Таїлянду, Цейлону (Срі Лянка) та Філіппін. Тепер Нікараґуа загрожує не тільки своїм найближчим сусідам, але й Панамському каналові з тамошньою американською базою і створенням нового совєтського плящдарму на американському континенті.

За газетними вістками, починає діяти деяке протверезіння, бож голова демократичної більшости в Палаті Репрезентантів Томас О'Нілл перестеріг своїх однопартійців, що всі прилюдні опити виявили, що загал американського суспільства закидає демократам байдужість супроти збройної сили ЗСА і що це може препогано відбитися на Демократичній партії у найближчих виборах. Комісія закордонних справ в Палаті Репрезентантів заявилася за признання 5 мільйонів долярів долярів для протикомуністичних борців у Камбоджі. Група демократичних лібералів написала листа Міхаїлові Ґорбачову з пересторогою, щоби СССР дотримувався підписаних договорів, бо в противному разі не можна буде дійти з СССР до ніякого зговорення в справі зброї. Група демократичних лібералів заявилася за привернення обов'язкової служби в Америці. Можливо, що ті акти заповідають загальний відворот лібералів від їхньої дотеперішньої байдужности супроти експансії комунізму у світі, включно з найближчим сусідством З'єднаних Стейтів Америки.

М.С.

РУХ ОПОРУ В УКРАЇНІ

Посилення протинаціоналістичної пропаганди, що протягом останніх років можна спостерігати в совєтській пресі та радіо, приводили і без інших доказових матеріялів до висновку, що рух опору в Україні, не зважаючи на терор застосовуваний до різних діячів цього опору — безумовно мусів набрати куди ширших форм. Матеріяли українського самвидаву, що останньо дісталися на Захід — передусім ,,Хроніка Католицької Церкви в Україні" та ,,Український Католицький Вісник" — повністю підтверджують ці висновки, що їх можна було зробити на підставі посилених нападів совєтської пропаґанди на український націоналізм. Ці матеріяли свідчать, що рух опору проходить двома руслами, національним та релігійним і що він знаходить широкий відгук серед мас, передусім у Західній Україні. Там, — як це свідчить секретна постанова компартії Закарпатської области, — цей рух опору набрав підпільно-революційного характеру.

Можна думати, що саме це зміцнення руху опору й було основною причиною застосування хвилі терору проти найвидатніших його діячів, які відкрито критикували русифікацію, дискримінацію української мови та культури. Це стосується насамперед членів Української Гельсінської Групи, як і цілого ряду інших осіб так званого легального, тобто відкритого опору. До них режим застосував методи ліквідаційного терору, практично вкидаючи їх до концтаборів на досмертне перебування. Таким чином совєтський режим в Україні прагнув з одного боку зліквідувати передовиків руху опору, а з другого, застрашити всіх інших, які так чи інакше критично ставляться до русифікаційного курсу Москви в Україні. При тому совєтський режим, як і дехто із дослідників руху опору в Україні на Заході, виходить із помилкової точки погляду, що опір обмежується до інтелігенції та що арешт і запроторення до концтабору її передовиків зліквідує проблему опозиції в Україні.

Сьогодні можемо ствердити, що совєтський режим прорахувався, числячи на пасивність українських мас. В Західній Україні рух опору набрав масового характеру, захопив широкі кола населення, з усією певністю — більшість того населення. Чи не найкращим доказом того є саме діяльність підпільної УКЦеркви, як і Українського Національного Фронту, що його самі представники режиму вважають продовженням діяльности ОУН (в совєтському жарґоні — ,,бандерівське охвістя"). Цей релігійний і національний рух опору пливе одним майже руслом, є тісно зі собою пов'язаний, бо УКЦерква традиційно вже понад 150 років водночас була носієм національної і релігійної свідомости в Західній Україні. Такою вона залишилася й тепер. Свідченням того є вістки, що появилися кілька років тому в ,,Хроніці Литовської Католицької Церкви" про боротьбу населення Західньої України за втримання своєї національної Церкви, як і останні повідомлення ,,Хроніки Католицької Церкви в Україні" про масові виступи населення на оборону Церкви та священиків УКЦеркви й нищення совєтських паспортів, що досягнуло тисячів.

Для нашої всенаціональної справи й боротьби важливою є проблема, якою мірою совєтському режимові вдалося привести до пасивізму населення Східньої України, де, як знаємо, внаслідок історичних умов, майже безупинного національного утиску починаючи з часів ліквідації Гетьманщини, національний активізм не мав таких умов розвитку, як в Західній Україні. А проте, на підставі цілого ряду інформацій, розвитку руху опору протягом останніх десятиріч, як і зосередження совєтської протинаціоналістичної кампанії саме в Києві, а не у Львові, можна вважати, що як національна свідомість, так і національний активізм, як вияв цієї національної свідомости — великою мірою посилилися також і на східньоукраїнських землях. При чому не без впливу є також і рух опору в Західній Україні, зокрема його революційні вияви у формі ОУН-УПА після Другої світової війни, як і сучасні його вияви.

Нагадаймо лише, що більшість різних виявів руху опору, чи виявів відродження національно-культурної діяльности, проходили саме на східньоукраїнських землях, включаючи сюди навіть Донеччину. Більшість діячів руху опору — це сини Східньої України. Було б абсурдом думати, що вони не виростали з народних мас, а були лише відокремленим явищем на тлі загального національного пасивізму тих мас. З другого боку варто також підкреслити, що більшість протинаціоналістичної літератури, у формі памфлетів, статтей, радіопересилань, а то й фільмів, зосереджена саме в Києві. Не можна вважати випадковістю, що широкозакроєна кампанія проти ,,українського буржуазного націоналізму", була організована при кінці 1983 року саме в Києві. Маємо на думці так звану пресову конференцію, головною особою на якій був ,,розкаянний" іванофранківський лікар Кухтяк. Загальновідомо, що цю пресову конференцію підготовляли й організували органи КҐБ, надаючи їй всесоюзного характеру. Її завданням було ,,доказати" українському населенню, а то й населенню усієї імперії, що український націоналізм діє сьогодні з доручення американського ,,імперіялізму", в рамах його ідеологічної й військової підготови з метою знищення ,,досягнень соціялізму" в СССР. Як колись цей український націоналізм діяв ніби з доручення нацизму, як його агентура. Саме після цієї пресконференції дуже посилилася в Україні кампанія проти ,,буржуазного націоналізму", і зокрема супроти його представників за кордоном.

Ця кампанія має всеукраїнський, а не обмежений західньоукраїнський характер. Там вона зосереджується на підпільно-революційних виявах діяльности руху опору, як і на боротьбі з УКЦерквою, що також діє підпільно. Терор, як

(Закінчення на стор. 7)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

НА ВІЧНУ ГАНЬБУ МОСКВИ!

Про жахливі випадки людської трагедії, пов'язані або спричинені Великим голодом в Україні 1932-33 років, ми всі вже настільки багато читали і чули, що, мовляв, чогось нового вже тяжко було б знайти. На жаль так воно не є, бо час від часу знову довідуємося про події чи факти тих страшних років московсько-большевицького народовбивства, які переходять межі всякої людської уяви.

До таких ревеляцій чи спогадів з часів голоду безумовно треба зарахувати потрясаючу своїм змістом статтю ,,А світ мовчав і мовчить." Б. Скорупської (,,Свобода" з 11-го квітня ц.р.). Крім багатьох інших фактів голодової катастрофи, яку зловмисно створили кремлівські садисти з метою знищення українського народу, шановна авторка наводить автентичний факт, коли опухлий з голоду 10-річний синок родини Федота Онопченка з села Новогригорієвка на Таврійщині, аби врятувати себе від голодової смерти, вирішив помандрувати з села аби по дорозі знайти щось з'їсти. Побачивши десь на полі корову, Володя (так звати того хлопчину) пішов до неї. Він підліз під корову і взявши в рот дійку, почав ссати молоко. ,,Тепле молоко життям вливалося у його зголодніле маленьке тільце", — пише авторка.

Але радість Володі і його може підсвідома надія врятувати своє життя були дуже короткотривалі. Побачивши, що хлопчина ссе корову, залізничний службовець який сидів у своїй буді, мерщій прибіг до хлопця, відірвав його від корови і почав його ,,із скаженою люттю бити..." Володю, який втратив притомність, хтось переніс на курник і там не прийшовши до притомности, він помер...

Читаючи вищезгадані рядки, просто не хочеться вірити, щоб серед людської раси могли знайтися такі злочинці. Як в того виродка людської подоби змогла піднятися рука бити палкою чи будь-чим іншим по шкірі й кісточках виснаженої від голоду дитини? Крім того, як тих кілька людей, як пише Б. Скорупська, що були поблизу, байдуже дивилися на брутальне і смертельне побиття дитини, не ставши в її обороні?

І тому, хоч і як тяжко читати подібного роду трагічні факти з часів мартирології українського народу під російською окупацією, просто їх треба оприлюднити аби нічого не залишилося не занотованого і забутого. Бо хоч ,,світ мовчав і далі мовчить", якщо йдеться про страждання нашого народу, проте бодай ми самі ніколи не сміємо забути і простити Москві всіх тих страхіть, які вона вчинила і ще й досі чинить нашому народові. Хай ті страхіття будуть вічною ганьбою нашим ворогам!

Юліян Мовчан,
Маседонія, Огайо

А ДЕ Ж Є НАШІ ШАНУВАЛЬНИКИ КУЛЬТУРИ?

(З приводу статті Теодора Терена-Юськова ,,Концерт Марти Кокольської в УІА", ,,Свобода", ч. 68 з 11-го квітня 1985 року)

З великою цікавістю читаю статтю про виступ нашої співачки в престижевому УІА, адже це небуденна подія. А за кожною новою стрічкою все більше і більше розчаровуюся. Ні, не виступом відомої і заслуженої солістки, ні. А виступом наших шанувальників свого рідного мистецтва і своїх власних діячів культури. Я маю на увазі тих ,,шанувальників" що цей небуденний концерт підтримали ... своєю відсутністю. Це на 80-100,000 українців в Ню Йорку і околицях? Подумавши про це, хочеться кудись сховати очі від сорому і досади.

,,Для кого ж співати? Адже вклад в такий концерт колосальний", — також не без досади повчально каже автор рецензії. І він продовжує: ,,Звичайно, тут все знайдеться ота банальна відповідь: ,,та я чув її на Академії!" І цією фразою автор зачепив болючу струну в моїй душі, — ох, ці банальні відповіді та пояснення! Скільки разів мені довелося їх почути: ,,Кавказ?" Та ми вже його чули в Ню Йорку". ,,Б'ють пороги"? Та чули у Вашінґтоні!" ,,Його (її) ми вже чули на Академії! А є люди, висококваліфіковані люди, які, як каже Т. Терен-Юськів ,,пробували (і пробують) власних сил і щастя в розбудові української культури!" І згадує зі сумом автор 50-ті, 60-ті і навіть 70-ті роки, коли справа сольових концертів стояла багато краще в діяспорі. Він подає низку солістів на виступах яких багато з нас виховувалися. А тепер? Що ж тепер? ,,Та по 70-их роках усе принишкло", — каже нам сумну правду автор. А ми? Де ж є ми, щоб змінити стан речей, щоб ми цінили нашу культуру і її відданих носіїв? На мою скромну думку це конкретне питання кожний з нас мусить собі поставити індивідуально і сам у собі і знайти на нього відповідь. Теодорові Терен-Юськові ми всі мусимо бути вдячні за те, що сумною правдою він викликав нашу увагу і сумлінність. І зробити так, щоб про ці справи він більше не писав. А коли на наших концертах буде повний аншляґ він, як і багато інших, захоплюватиметься культурністю нашої публіки і її серйозним ставленням до носіїв нашого мистецтва. Тому, що наша культура, наше мистецтво є фактично обличчям всього нашого народу.

Юрко Повстенко,
Вашінґтон, Д.К.

М. Платковський

,,ПОПРАВІННЯ" У ФРАНЦІЇ

Тоді як у Західній Німеччині помічається в останньому часі певне ,,полівіння" в настроях суспільства, що викликає неспокій серед християнсько-ліберальної урядової коаліції, у сусідній Франції якраз навпаки деякі симптоми свідчать радше про ,,поправіння" французьких виборців. Правда, перебування у влади в якійсь країні соціялістичної більшости ще не означає якогось спеціяльно ,,лівого" курсу політики. Це можна сказати про Францію й Еспанію, де владу справляють соціялістичні уряди. Трохи інакше стоять справи в Італії, де хоч на чолі уряду стоїть соціяліст, але він мусить перебувати в коаліційному союзі з партіями, які належать до буржуазної демократії.

Щодо Франції, то в ній у останніх чотирьох виборах чи то льокального характеру, чи то Европейського парляменту, урядова соціялістична партія президента Республіки Міттерана кожного разу втрачала кількість голосів виборців і сьогодні вважається, що соціялісти втратили більшість у Франції: згрубша обраховується вплив соціялістів на 40 відсотків, а опозиції на 60 відсотків. До такого стану причинилася либонь не зовнішня, а внутрішня політика президента Міттерана.

У зовнішній політиці це був де Ґоль і його наступники, які відірвались від тісного пов'язання з Америкою і НАТО і намагалися провадити малощо не політику приязні супроти СССР. Соціяліст Міттеран почав говорити твердшою мовою з Москвою і в багатьох випадках підтримував починання американського президента Реґена у його антисовєтській лінії. У внутрішній політиці Міттеран здійснював удержавлення індустрійних підприємств, а його інші потягнення в господарській ділянці мали досить неґативні наслідки: упадок вартости французької валюти, великий зріст цін і безробіття. Це і викликало незадоволення серед населення і дало шанси для опозиції.

За рік у Франції мають відбутися загальнопарляментарні вибори. Хоч у Франції президент Республіки має досить велику владу, проте він не може впевнено урядувати без більшости в парляменті. Чи цю більшість не може здобути для себе в 1986 році нинішня опозиція?

Слабість опозиції полягає в тому, що вона не є однолитою. Вона поділяється на дві великі частини: неоґолісти на чолі з бурґомістром Парижу Шіраком і лібералів, яких провідником є колишній президент Франції перед Міттераном — Жіскар д'Естен. До них примикають кілька малих ,,правних" партій. Найсильнішими є неоґолісти, але невідомо, чи ліберали будуть їх беззастережно підтримувати. Та і при цій передумові немає певности, чи опозиція таки здобуде для себе абсолютну більшість.

Для опозиції є ще одна можливість: заключити альянс з екстремно правою партією, що носить назву ,,Національний фронт". Але цій партії закидають фашистські тенденції, а тому і неоґолісти і ліберали присягаються (принаймні під цю пору), що вони радше зрезиґнують з більшости у парляменті, ніж підуть на угоду з Національним Фронтом.

Такі є насьогодні перспективи і прогнози щодо парляментарних виборів у Франції в майнутньому році. Для стороннього, чужинецького глядача цікавим є на нашу думку, якою буде внутрішня політика Франції при перемозі протисоціялістичної опозиції, але якою буде тоді французька зовнішня політика. Чи вона буде орієнтуватися на НАТО і Америку із сьогоднішньою політичною лінією президента Реґена, чи вона буде насамперед шукати детанту з Москвою, як то було, повторюємо, за часів де Ґоля і його наступників? А, як знаємо з минулого, — брак стабільности, єдности і рішучости в політиці держав західнього світу були їх найслабшою державницькою рисою, що давало можливість Москві виграти на окремих етапах світової політики і навіть диктувати Заходові в різних важливих справах.

Любов Дражевська

ПРО ПЕРШІ РОКИ ДІЯЛЬНОСТИ УВАН У ЗСА ТА ЇЇ ПЕРШОГО ПРЕЗИДЕНТА М. ВЕТУХОВА

III

Збори обрали тимчасову управу УВАН у ЗСА, яку очолив М. Ветухів. Доручили управі подбати про оформлення статуту, налагодити зв'язок з членами Академії, розкиданими по всій Америці, організувати видавничу діяльність і наукові конференції.

Зразу почалась інтенсивна праця і налагоджування зв'язків з ученими інших національностей. Ветухів познайомився з Філіппом Мозлі, тісна співпраця з яким тривала до смерти першого президента Академії.

Менше ніж через місяць після перших зборів, 12-го травня 1950 року відбулася перша наукова конференція у великій залі Музею Нюйоркського Історичного Товариства. Олекса Повстенко прочитав доповідь про архітектуру стародавнього Києва. До кінця року відбулося ще сім наукових конференцій, для яких наймали скромні залі, було одинадцять засідань управи.

У травні Академія подала прохання до Фундації Форда про допомогу на видання англомовного наукового журналу. Складено українськомовний статут Академії, основну роботу виконав К. Косенко. Юридично оформлено Академію як американську установу. Ціле літо Ветухів і Луцький підготовлювали до друку перший випуск англомовних ,,Анналів" Академії. Грошей і приміщення не було. Вся редакційна і канцелярська робота йшла у приватних помешканнях. Але науково-громадська установа вже існувала. Листи до неї і від неї йшли потоком.

Канцелярією і фінансами завідував Микита Кекало, він же був скарбником душею і мотором новозаснованої Фундації Академії. Йому тоді було 60 років, мені здавався дуже старим. Розповідав, що в юні роки в Харкові належав до гуртка молоді, якій М. Міхновський читав лекції з історії України. В роки революції і в 1920 роках М. Кекало працював в українській кооперації в Харкові. 1928 року був заарештований і до 1931 року був ув'язнений на Соловках, потім був на засланні на далекій півночі. Вантаживши ліс, упав у крижану воду Білого моря і покалічився навіки: ходив дуже зігнутий. До Америки приїхав 1949 року, жив із родиною сестри. Від весни 1950 року його цілком полонила Академія. Він по центові збирав гроші на перший випуск ,,Анналів", розсилавши листи по всій Америці, переважно до новоприбулих іміґрантів із Совєтської України. Папери Кекало тримав у малому закуткові, що мав у помешканні його сестри. Помер раптово 16-го березня 1951 року за писанням карток із запрошеннями на наукову конференцію Академії. Це був великий удар для Академії.

У січні 1951 року вийшов перший випуск ,,Анналів". У травні того ж року Академія дістала від Фундації дотацію на продовження ,,Анналів", яка надходила до 1961 року.

Влітку 1951 року Академія найняла одну малу кімнату на Іст 23 вулиці. Вперше установа мала телефон, начальником канцелярії був Дмитро Бакум, колишній старшина Армії УНР. У квітні 1952 року Академія переїхала на Вест 26 вулицю, де найняли помешкання з двох великих кімнат. В одній була канцелярія і редакція, відбувалися наукові конференції, у другій розмістився Музей-Архів.

На початку 1952 року до Ню Йорку приїхав Іван Лукич Замша, економіст і кооператор з Києва. У таборовий період у Західній Німеччині він тісно співпрацював з Ветуховим у Центральному Представництві Українскої Еміґрації, а на другий день по приїзді до Америки запрягся до роботи в Академії: тягнув фінанси, канцелярію і технічні аспекти видавництва.

* * *

Дані про дев'ять років праці Академії, коли президентом був Ветухів, є в 19-ох ,,Бюлетенях" Академії (1952-59), ,,Хроніці", друкованій в ,,Анналах" і в брошурі ,,Десятиліття Української Вільної Академії Наук У США", Ню Йорк, 1961. Нагадаю кілька фактів.

Музей-Архів Академії, як я згадала вище, розпочав свою працю в Ню Йорку, в ,,доісторичний час", коли Академія ще не була оформлена як американська установа. У травні 1950 року до Ню Йорку приїхав з Европи Володимир Міяковський, один з організаторів УВАН у Німеччині і засновник та директор її Музею. Великий ентузіяст архівної справи Міяковський налагодив збирання і зберігання публікацій та інших матеріялів української еміґрації у Західній Німеччині. Коли почався масовий виїзд українців за океан, Міяковський узявся за переправлення архіву до Ню Йорку. Спершу мандрували окремі пакунки, 1952 року ЗУАДК перевіз увесь архів, що його примістили в приміщенні Академії на Вест 26-ій вулиці.

Завдяки Міяковському Музей-Архів і Бібліотека Академії мають унікальну збірку матеріялів так званого ,,Таборового періоду" української еміґрації, колекцію давніх українських періодичних видань, рідкісні книжки, численні рукописні матеріяли, фотоколекцію.

Протягом перших дев'яти років англомовні ,,Аннали" виходили регулярно: вийшло дев'ять випусків, які містили статті різних авторів, і три спеціяльні випуски; всього коло 3,860 сторінок, по 430 на рік. ,,Аннали" розсилали до бібліотек і університетів 44 країн світу. Було чимало рецензій на ,,Аннали"; зокрема їх спеціяльний випуск — ілюстрований том ,,Собор Святої Софії у Києві" Олекси Повстенка був відзначений у газеті ,,New York Times", у загальному виданні і в додатку ,,Book Review".

Від 1951 року Ветухів працював як дослідник-генетик у відділі зоології Колюмбійського університету. Опублікував кілька праць в американських і міжнародних наукових журналах робив доповіді на міжнародних генетичних конґресах. Працював над історією генетики в СССР. Праця головного редактора ,,Анналів" Академії забирала у нього масу часу. Вибираючи тематику окремих випусків, статті і авторів, він радився з членами Академії відповідних фахів, мав зв'язки з членами редколегії, авторами, постійно зустрічався з англомовними редакторами. Було добре, коли таким був Ю. Луцький, але влітку 1952 року він виїхав до Торонто, відтоді сталого англомовного редактора і коректора не було. 30-35 років тому мало було в Америці українських учених, що знали англійську мову.

(Продовження буде)

ЧЕСТЬ І СЛАВА БУДІВНИЧИМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ 1984 РОКУ

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ З ГОРДІСТЮ ПРЕДСТАВЛЯЄ УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ АМЕРИКИ Й КАНАДИ СТО ОДИНАДЦЯТЬ СВОЇХ НАЙКРАЩИХ СЕКРЕТАРІВ — ВІДДІЛОВИХ УРЯДОВЦІВ, БУДІВНИЧИХ ЦІЄЇ НАЙСТАРШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ БРАТНЬОЇ УСТАНОВИ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ. ЗАВДЯКИ ЇХНІЙ НАПОЛЕГЛИВІЙ, ВІДДАНІЙ ТА СИСТЕМАТИЧНІЙ ПРАЦІ, ВОНИ РАЗОМ ЗОРГАНІЗУВАЛИ ПРОТЯГОМ 1984 РОКУ, ЩО БУВ ЮВІЛЕЙНИМ РОКОМ „БАТЬКА СОЮЗУ", ІМПОЗАНТНЕ ЧИСЛО НОВИХ ЧЛЕНІВ, А САМЕ: 1.785, ТОБТО, БІЛЬШЕ НІЖ ПОЛОВИНУ ЗІ ВСІХ ПРИДБАНИХ НОВИХ ЧЛЕНІВ, У МИНУЛОМУ РОЦІ, ЯКІ БУЛИ ЗАБЕЗПЕЧЕНІ НА СУМУ 9,655,000 ДОЛЯРІВ. ЦИМ ВОНИ ДОПОМОГЛИ СОТНЯМ УКРАЇНСЬКИХ РОДИН, НАШИХ ЗЕМЛЯКІВ, ЗАБЕЗПЕЧИТИСЯ ПЕРЕД НЕБЕЗПЕКОЮ НЕПЕВНОЇ ДОЛІ, ЗАПЕВНИТИ ВИЩУ ОСВІТУ ЇХНІМ ДІТЯМ, А ГОЛОВНО ПРИДБАТИ КОНЕЧНЕ ЖИТТЬОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ЩО Є ОСНОВОЮ ТРИВАЛОСТИ РОДИНИ І ЇЇ ДОБРОБУТУ. ЧЕСТЬ І СЛАВА ВАМ, БУДІВНИЧІ „ЗАМОРСЬКОЇ ТВЕРДИНІ". ПРИКЛАД ВАШ НЕХАЙ БУДЕ ЗАОХОТОЮ ДЛЯ ВСІХ ІНШИХ ВІДДІЛОВИХ УРЯДОВЦІВ-СЕКРЕТАРІВ ДО ТАКОЇ Ж ВІДДАНОЇ ПРАЦІ ДЛЯ РОЗБУДОВИ БРАТНЬОГО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, А З НИМ УКРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ ПОЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ. ПАМ'ЯТАЙМО, ЩО ТІЛЬКИ У ВЕЛИКІЙ ЗОРГАНІЗОВАНІЙ ГРОМАДІ НАША СИЛА І НАША МАЙБУТНІСТЬ!

Степан Гавриш

ЧЕСТЬ І СЛАВА БУДІВНИЧИМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Під таким заголовком поміщуємо знімки 111-ох (30-ть) не прислали знімок) найкращих секретарів — організаторів, які в 1984 році, році, в якому вся союзова громада Америки й Канади з найбільшою пошаною відзначала світлий ювілей 90-річчя найстаршої братньої установи у вільному світі, — Українського Народного Союзу, або, як його охрестили наші піонери , Заморської Твердині, — збагативши Союз на 1,785 нових членів, що є більше ніж дві третини з усіх 2,190 членів, приєднаних у тому році. З гордістю представляємо українській громаді наших найкращих організаторів-трудівників, які своєю працею допомогли сотням українських родин придбати конечне життьове забезпечення, що є основою тривалости родини та її добробуту.

Складаючи їм заслужене признання та подяку за жертвенну працю, вважаємо за доцільне згадати, що в числі 111-ох заподаних осіб із їхніми фотознімками та 30-ох, які не прислали знімок, є члени аж чотирьох союзових престижевих Клюбів.

На почесному місці в „Клюбі Сотників" є відомий союзовий діяч головний радний і голова 231 Відділу Василь Пастушок, який приєднав імпозантне число нових членів — 112-ть, на десять більше ніж у 1983 році, коли він приєднав 102-ох членів. Наше щире спасибі йому за „сотню членів". Також маємо аж 11-ох членів „Клюбу Заслужених Союзовців", себто тих, які придбали від 25 до 49 членів, і 58 членів (разом із тими, які не прислали знімок) „Клюбу Будівничих Союзу", які придбали від 10 до 24 членів. Четвертим Клюбом є „Клюб Відданих Союзовців", які придбали від 5 до 9 членів і таких було 68 союзовців включно із тими, що не прислали знімок.

Згадуючи „Клюб Заслужених Союзовців" слід відмітити, що в ювілейному році цей Клюб збагатився на двох нових членів, а ними стали секретарка 473-го Відділу в Монтреалі, Канада, Віра Баніт, приєднавши 28 нових членів, і секретарка 305-го Відділу Марґарета Гентош, яка придбала 25 членів. Щиро вітаємо нових членів того престижевого Клюбу.

Не можна поминути того, щоб не згадати й інших членів та почесних членів Головного Уряду, які, придбавши відповідне число нових членів, ввійшли до різних Клюбів. Поза Василем Пастушком перід веде у ювілейній кампанії заслужений союзовий діяч — головний радний Володимир Гавриляк, секретар 316-го Відділу, який, придбавши 36 членів, став 17-ий раз членом „Клюбу Заслужених Союзовців". Далі на „фронтовій лінії" членів Головного Уряду стоять головні радні Роман Татарський, секретар 94-го Відділу, до якого від придбав 23-ох членів; Володимир Квас, голова 88-го Відділу, придбавши 20 членів, та „сеньйор" між радними Андрій Джула, який вже під час 30-ої Конвенції був десятий раз обраний на пост головного радного; і цим зближається 40 років його членства в Головному Уряді. Він придбав 19 членів до 161-го Відділу, якого є 43 роки секретарем. До „Клюбу Будівничих Союзу" „попав" і голова Контрольної Комісії мґр Іван Геврик, придбавши 10 членів, а головний контролер д-р Нестор Олесницький, придбавши п'ять членів, „попав" до „Клюбу Відданих Союзовців". Також до того Клюбу належав покійний Іван Одежинський, придбавши 9 членів.

Говорячи про жінок, членів Головного Уряду, то тут перід веде головна радна Олена Олек-Скат, яка придбала 18 членів, а головні радні Анна Гарас і Текля Мороз придбали по 14 членів. Заступниця головного предсідника Ґльорія Пашен придбала 11 членів. Всі вони задержали членство в „Клюбі Будівничих Союзу". З приємністю відмічуємо, що довголітня заступниця головного предсідника, а тепер почесний член Головного Уряду Марія Душник по традиції знову придбала десятку членів. Від непам'ятних літ вона кожного року приєднує десять й більше нових членів. Щире спасибі їй за це. Не можна поминути третьої заступниці (роки 1950-1958) Ґеновефи Жеребняк, почесного члена Головного Уряду, яка придбала п'ять членів до 180-го Відділу, в якому виконує обов'язки секретаря.

В загальному поміж секретарками-союзовими діячками, перше місце з найбільшим числом нових членів зайняла молода секретарка 269-го Відділу Христина Фуга-Ґербеги, придбавши 39 нових членів. Друге місце з поважним числом нових членів зайняла широковідома союзова діячка, секретарка 25-го Відділу, Квітка Стецюк, придбавши 35 нових членів і тим самим 23-ій раз стала членом „Клюбу Заслужених Союзовців". Третє місце зайняла секретарка 434-го Відділу в Монтреалі Олександра Дольницька, придбавши 33 члени. Наша подяка для всіх інших секретарок, прізвищ яких не згадуємо у цій статті.

Віримо, що подані фотографії та прізвища понад 140 відданих союзовців — ентузіястів будуть заохотою для всіх секретарів та інших відділових урядовців Америки й Канади до ще більшої посвяти й відданої праці для розбудови Українського Народного Союзу у цьогорічній передконвенційній кампанії, метою якої є придбання 4,000 нових членів, забезпечених на 10,000,000 долярів, що запевнить краще майбутнє української спільноти в Америці й Канаді.

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

Ч. 4. КВІТЕНЬ 1985

231 В. Пастушок — 112

83 С. Гавриш — 74

269 Христина Фуга-Гербеги - 39

316 В. Гавриляк — 36

25 Квітка Стецюк — 35

434 Олександра Дольницька -33

473 Віра Баніт — 28

379 В. Семків — 27

242 Й. Чабан — 26

164 Т. Бутрей — 25

206 Л. Гардінк — 25

292 Степа Федик — 25

305 Маргарета Гентош — 25

360 Й. Гаврилюк — 24

407 В. Шаран — 24

94 Р. Татарський — 23

144 Олеся Орлян — 23

42 І. Хомко — 20

88 В. Квас — 20

161 А. Джула — 19

375 П. Тарнавський — 19

22 Олена Олек-Скатт — 18

42 І. Блиха — 18

217 С. Приймак — 18

УКРАЇНЦІ! НАШОЮ МЕТОЮ Є ЗАБЕЗПЕЧИТИ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ КОЖНОГО УКРАЇНЦЯ І УКРАЇНКУ, ЯКІ ЖИВУТЬ В АМЕРИЦІ Й КАНАДІ! ЧИ ВИ ВЖЕ ЗАБЕЗПЕЧИЛИСЬ ?

200 І. Пригода — 17 | 320 І. Малко — 17 | 458 Д. Пищ — 17 | 13 П. Шевчук — 15 | 171 Стела Раєн — 15 | 259 Юлія Гуглик — 15 | 352 Я. Щербак — 15 | 32 В. Яців — 14

34 Л. Блонарович — 14 | 47 Анна Гарас — 14 | 169 В. Стефурин — 14 | 173 П. Щерба — 14 | 368 А. Мариняк — 14 | 427 П. Дяків — 14 | 451 Є. Омельченко — 14 | 465 Текля Мороз — 14

276 С. Іваницький — 13 | 59 Т. Сливінський — 13 | 70 М. Шеремета — 13 | 125 Ґльорія Пашен — 11 | 348 Марія Макар — 11 | 441 Д. Заневич — 11 | 452 Наталія Шуя — 11 | 55 А. Ціздин — 10

57 М. Савків — 10 | 133 Я. Леськів — 10 | 153 І. Скіра — 10 | 170 В. Білик — 10 | 271 І. Чопко — 10 | 293 Марія Душник — 10 | 317 М. Велич — 10 | 385 М. Крамарчук — 10

445 І. Геврик — 10 | 127 Марія Гаравус — 9 | 403 Марія Нечай — 9 | 8 Марія Кульчицька — 8 | 83 А. Кушнір — 8 | 162 Д. Федорійчук — 8 | 183 П. Залуга — 8 | 220 пок. Е. Блідий — 8

237 М. Крика — 8 | 301 П. Врублівський — 8 | 408 о. М. Стасів — 8 | 434 М. Дідух — 8 | 442 С. Левицький — 8 | 46 Евгенія Цап — 7 | 51 М. Ольшанський — 7 | 194 М. Юзенів — 7

239 В. Винницький — 7 | 345 М. Мартиненко — 7 | 287 Данута Ясінська — 7 | 340 Е. Макар — 7 | 382 Катерина Гарбест — 7 | 422 Ю. Будерацький — 7 | 449 М. Перейма — 7 | 424 В. Трипупенко — 7

СОЮЗОВЦІ! ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ 31-ої КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ УЖЕ РОЗПОЧАЛАСЯ. ЇЇ МЕТА — ПРИДБАТИ 4,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА СУМУ 10 МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ. ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЮ ВЕЛИКУ МІСІЮ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

27 Р. Лапичак — 6

37 Ольга Осередчук — 6

113 Ф. Коземчак — 6

209 С. Матляга — 6

238 Анна Ремік — 6

261 П. Аркотин — 6

285 А. Скібіцький — 6

399 Р. Припхан — 6

402 Яків Бурій — 6

406 М. Мартинюк — 6

27 Н. Олесницький — 5

78 І. Петрунцьо — 5

104 В. Матковський — 5

114 Ольга Бережан — 5

172 В. Осадчук — 5

180 Ґеновефа Жеребняк — 5

222 Я. Кришталович — 5

235 М. Бобер — 5

253 П. Гаврильців — 5

270 С. Островський — 5

281 М. Сірий — 5

291 Віра Напора — 5

307 Д. Ґалонжка — 5

221 Д. Цюк — 5

349 М. Захарко — 5

383 Й. Хома — 5

397 М. Нич — 5

472 Стефанія Кочій — 5

488 А. Піневич — 5

489 М. Шпитко — 5

ЗНІМКІВ НЕ ПРИСЛАЛИ:

183 Д. Кошильовський - 18 чл.
283 Ю. Гавришків — 16 чл.
88 Стефанія Гавриляк - 11 чл.
121 Естер Фатюк — 11
174 Надія Літинська — 11 чл.
1 Ю. Полиняк — 10 чл.
96 Н. Драпала — 10 чл.
163 Т. Дуда — 10 чл.
327 Зеновія Зарицька — 10
346 Я. Фішер — 10 чл.
372 Софія Лонишин — 10 чл.
409 Джанет Болянд — 10 чл.
432 Ярослава Зорич — 10 чл.
450 Евстахія Мілянич — 10
123 Софія Голик — 8 чл.
147 Катерина Гуцайлюк - 8 чл
158 Емілія Саноцька — 8 чл.
230 Аннабеля Боровицька — 8 чл.
106 В. Ничай — 7 чл.
266 В. Варшона — 7
338 Ольга Пішко — 7 чл.
377 Осипа Михайленко - 7 чл
116 С. Шилькевич — 6 чл.
168 І. Бабин — 6 чл.
330 Я. Мартинюк — 6 чл.
66 П. Лещишин — 5 чл.
128 М. Ґлова — 5 чл.
236 М. Скерпон — 5 чл.
140 І. Сенич — 5

Річні загальні збори Монтреальської Округи УНС

Монтреаль, Кве. (А. Гладилович). — Від кількох років Окружний Комітет Відділів УНС Монтреальської Округи відбуває свої збори й наради в Пластовому Домі на вул. Дандюран, у дільниці Розмонт, яка із своїми українськими трьома парафіями, двома кредитівками й кількома парафіяльними й громадськими будинками підприємствами й бюрами професіоналістів та з міським парком, що його недавно офіційно назвали „Парком України", є тепер найбільшим осередком українського життя в Монтреалі.

Цьогорічні Загальні Збори Округи відбулися в понеділок, 25-го березня. Відкри ла їх голова Окружного Комітету, головна радна УНС Текля Мороз. Вона привітала гостя з Америки, представника Головної Екзекутиви УНС, головного організатора Степана Гавриша й усіх присутніх членів Управ відділів Округи. На її заклик збори вшанували мовчанкою пам'ять членів УНС Монтреальської Округи, що відійшли у вічність протягом останнього ділового року. Головою Зборів вибрано Т.Мороз, а їх секретарем — Надію Балущак. Протоколи з двох останніх Річних загальних зборів прочитала Т. Мороз.

У своєму звіті вона згадала про багатогранну діяльність Окружного Комітету в минулому ювілейному році та про успіхи активних діячок УНС — секретарів відділів Віри Баніт і Олександри Дольницької в акції приєднування до УНС нових членів, в якій Округа виконала на 153 відсотки призначену їй квоту.

Текля Мороз

Збори одноголосно перевибрали Управу й Контрольну Комісію Окружного Комітету в такому складі: управа — голова - Текля Мороз; заступник голови Осип Виницький; секретар - Микола Перейма; скарбник - Богдана Яворницька; організаційний референт і делеґат до Відділу КУК — Олександра Дольницька; референт преси - Адольф Гладилович; члени - Віра Баніт, Іван Ґеба й Михайло Карпинський; Контрольна комісія — Микола Андрухів - голова, і члени Михайло Дідух і Адольф Гладилович.

Доповідь головного організатора С. Гавриша була, як звичайно, змістовна, цікава й переконлива. Оперуючи цифрами й фактами, він ствердив, що минулий ювілейний рік був успішним у фінансовому відношенні (збільшення загальної суми забезпечень і зріст майна УНС), але невдалий в організаційному відношенні (дальший спад числа членів). Причин цієї невдачі багато — пасивність багатьох відділів (130 відділів не придбали в ювілейному році ані одного члена!), виплачені грамоти, члени, що не платять своїх вкладок, молоді бездітні подружжя, розкол в українській громаді, брак організаторів тощо). Доповідач говорив про труднощі, з якими УНС мусить боротися і, зокрема, про спад тиражу „Свободи" й „Веселки", про „нашу гордість" — будівлю УНСоюзу, яка вже від одинадцяти років себе оплачує, про Союзівку, про заплянований кондоміюм, тощо. Він подав присутнім також інформацію про різні користі, що їх мають ті, що є членами УНС (дуже добра дивіденда, стипендії для студентів, корисні роди забезпечення тощо). Від Головної Управи УНС він склав Монтреальській Окрузі признання за „подвійне чудо" — виконання квоти на 153 відсотки й забезпечення нових членів на високу суму — 338,000 долярів. Символічним висловом цього признання були чотири плякети, якими Український Народний Союз нагородив Округу. Плякети одержали Окружний Комітет як „Першун УНС 1984", Округа Монтреаль „за успішну працю всіх відділів УНС в 1984 році" і В. Баніт та О. Дольницька як „Чемпіонки УНС 1984". Головний організатор вручив обом чемпіонкам їхні плякети, а голові Монтреальської Округи Т. Мороз ті, що їх одержали Окружний Комітет і Округа.

Під час дискусії учасники порушували різні актуальні справи, давали поради, як поліпшити працю та ставили головному організаторові питання, на які він дав кожному вичерпну й задовільну відповідь. Слід підкреслити, що їхнє наставлення до Українського Народного Союзу й до загальногромадських справ було, як завжди, наскрізь позитивне. Після зборів вони обмінювалися думками в дружній розмові при „традиційній перекусці.

Б. Ясінського переобрано на голову Балтиморської Округи

Балтимор, Мд. (с.г.) — У неділю, 10-го березня ц.р., тут в залі „Самопомочі" відбулися Загальні збори Окружного Комітету відділів УНСоюзу Балтиморської Округи, у висліді яких переобрано на голову мґра Богдана Ясінського. Крім нього до Управи ще обрано: проф. Михайла Хому і Адама Ціздина — заступників голови, Остапа Зенюка — секретарем і Семена Михайлишина — касиром. Контрольну комісію очолив Павло Фенчак, а Остапа Стельмаха і Остапа Садового обрано членами.

Збори відкрив і ними проводив голова мґр Богдан Ясінський, а протокол писав Остап Зенюк. Відкриваючи збори, голова привітав присутніх союзовців, а між ними головного організатора Стапана Гавриша і головного радного Євгена Іванціва, а відтак відчитав денний порядок нарад, який був принятий без змін. Протокол із останніх річних зборів, який був надзвичайно добре опрацьований, читав секретар Остап Зенюк.

Після цього присутні вислухали звіти членів управи за минулий рік.

Першим звітував голова, інформуючи про загальну працю Округи. Він сказав, що Округа під оглядом організаційним працювала добре, доказом цього є те, що придбано 51 нового члена і тим самим виконано квоту на 100 відсотків. Він висловив подяку за успішну організаційну працю для секретарів: І. Малка за придбання 17 нових членів; Л. Блонаровича за придбання 14 нових членів і А. Ціздина за придбання 10 членів. Відтак С. Гавриш розповів, що він був учасником Конференції голів на Союзівці, згадав про організаційні наради Округи в вересні, під час яких був висвітлений союзовий фільм „За стерном долі". Цей фільм був також висвітлений заходом Округи під час соборного обіду громад українських католицької й православної церков, а відтак для школи українознавства. Секретар О. Зенюк поінформував, що весь час був у контакті із головою Округи, був учасником нарад членів Управи, писав протокол й полагоджував поштові справи. Касир С. Михайлишин звітував про фінансову господарку Округи. За його словами, касове зіставлення виказує 300 дол. майна Округи. За Контрольну комісію звітував Павло Фенчак, заявивши, що книговодство є ведене взірцево і в зв'язку із цим запропонував уділити уступаючій Управі вотум довір'я із признанням.

Мґр Богдан Ясінський

По звітах були питання до членів уступаючої Управи, вибір нової Управи й Контрольної комісії, а відтак до слова були запрошені члени Головного Уряду УНСоюзу — Степан Гавриш, головний організатор, і Євген Іванців, головний радний.

С. Гавриш привітав присутніх від Екзекутивного Комітету, привітав новообрану Управу, якій побажав знову виконання квоти бодай на 100 відсотків. При тому він висловив признання секретарям, що придбали більше ніж десять нових членів, а ними були: Іван Малко, інж. Лев Блонарович і Адам Ціздин. Відтак сконденсовано поінформував присутніх про загальну працю цілости Союзу у всіх ділянках, а найбільше часу присвятив організаційній ділянці. Він апелював до присутніх союзовців посилити організаційну працю, та подав технічні поради у підшуканні кляс забезпечення для нових проспектів.

Головний радний Є. Іванців у своїй доповіді поінформував про відбуті надзвичайні наради Головного Уряду 26-го січня ц.р., під час яких схвалено 1,000,000 дол. на побудову приміщень на Союзівці для пенсіонерів, членів УНСоюзу. Він також поінформував про свою діяльність на терені Вашінгтону у „Клюбі Професіоналістів Українців", та про те, що УНСоюз спонзорує зустріч членів Головного Уряду й запрошених гостей з сенаторами й конґресменами, що відбудеться у вечірних годинах 22-го травня в Вашінгтоні.

По доповідях були різні запитання до доповідачів, на які відповідав Степан Гавриш, а відтак голова Округи подякував в імені новообраної Управи за перевибір, закликав усіх до посиленої організаційної праці та запросив всіх до перекуски, яку приготували місцеві секретарі.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

В. Білик переобраний головою Надгадсонської Округи УНСоюзу

Володимир Білик

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Представники Відділів Українського Народного Союзу Надгадсонської Округи, зібрані на Річних загальних зборах, які відбулися в місцевому УНДомі 2-го березня ц. р., переобрали одноголосно Володимира Білика головою Окружного Комітету відділів УНСоюзу. Разом з ним до складу Окружної Управи були обрані одноголосно: Петро Свищук та Микола Шеремета — заступники голови, Меланія Мілянович — касир, Осип Зубрицький — секретар, Степан Островський, Стелла Расн і Павлина Балутянська, члени Контрольної комісії.

Збори відкрив голова Округи Володимир Білик. Він привітав учасників та головного секретаря УНСоюзу Володимира Сохана і зарядив хвилину мовчанки для пошанування пам'яті померлого члена Окружної Управи Володимира Бутковського. Проводила зборами президія у складі: Мирон Сірий — предсідник, та Осип Зубрицький — секретар. До президії теж запрошено головного секретаря В. Сохана.

Після схвалення порядку нарад Осип Зубрицький відчитав протокол попередніх річних зборів, який прийнято одноголосно. Звітування Окружної Управи започаткував голова В. Білик. Він подякував успішним організаторам нових членів за виконання на 88 відсотків призначеної Окрузі квоти, вичисливши поіменно організаторів та числа приєднаних ними членів: Квітка Стецюк 35, Микола Шеремета — 16, Стелла Расн — 15, Володимир Білик — 11, Богдан Ясінський — 8, Павлина Балутянська — 7, Степан Островський — 5 та Мирон Сірий — 5. Він теж докладно звітував про бенкет для відзначення 90-ліття УНСоюзу, що його влаштували чотири Округи стейту Ню Джерзі, та про свою участь у З'їзді голів Округ на Союзівці і в різдвяному прийнятті в Головній Канцелярії УНСоюзу. Вкінці він подякував всім за співпрацю, зокрема секретареві Осипові Зубрицькому і заступникові голови Миколі Шереметі.

Звіт за касира Меланію Мілянович, яка виправдала свою відсутність, здав теж голова Володимир Білик. У цьому звіті він подав точні інформації про приходи та розходи Округи і кінцеве сальдо на день зборів в сумі 1,691.46 дол.

У короткому звіті секретар Осип Зубрицький поінформував про виконану працю та виготовлені протоколи нарад Округи і подякував усім за співпрацю.

Голова Контрольної комісії Степан Островський ствердив прикладне ведення книг Округи та всієї праці, що теж підтвердила Павлина Балутянська, член Контрольної комісії. Після короткої дискусії над звітами та висловленими в ній похвалами членам Управи за виконану працю голова Контрольної комісії С. Островський запропонував уділити Окружній Управі абсолюторію із признанням, що збори одобрили однозгідно оплесками та голосуванням.

Уступаючій Окружній Управі, яка була повністю переобрана із одним доповненням, склав подяку за віддану працю та організаційні досягнення головний секретар В. Сохан від імени Головного Екзекутивного Комітету. Він розповів про багатогранну працю УНСоюзу, подавши ряд чисел та фактів з усіх ділянок діяльности УНСоюзу.

На закінчення свого слова він закликав учасників нарад до дальшої праці над збільшенням членства УНСоюзу та посиленням його праці для членів, української громади в Америці і Канаді та для поневоленого українського народу.

На численні запитання вичерпно відповів головний секретар Володимир Сохан давши вияснення про видавничу та допомогову і громадську діяльність УНСоюзу.

Збори закінчено схваленням пляну праці Округи, що його представив переобраний голова В. Білик.

Після зборів ще довго велися розмови про УНСоюз та його вклад у працю для українського народу при смачній перекусці, що її приготовили Галина Білик та Галина Гаврилюк.

І. Хомко п'ятнадцятий раз очолив Пассейську Округу УНС

І. Хомко

Пассейк, Н. Дж. (с.г.). — У суботу, 30-го березня ц.р., тут у залі Української Централі відбулися річні Загальні збори Пассейської Округи, на яких 15-ий раз перевибрано відомого союзового й громадського діяча Івана Хомка.

Збори відкрив голова І. Хомко, привітав присутніх представників союзових відділів, відчитав денний порядок нарад, зарядив вибір президії для проведення зборів, як також вибір Номінаційної комісії. На бажання присутніх головою президії обрано Василя Мочулу, а секретарем Ростислава Галабурду. До Номінаційної комісії обрано Івана Блиху, Володимира Оліярника і Михайла Тижбіра. Голова президії В. Мочула подякував за довір'я і запросив Василя Марущака відчитати протокол з останніх річних Зборів, який присутні прийняли без застережень. Після цього звітували члени уступаючої Управи.

За цілість минулорічної праці Округи обширно звітував голова І. Хомко. Він сказав, що йому приємно звітувати про працю тому, що Пассейська Округа, не зважаючи на те, що об'єднує лише п'ять Відділів, виконала свою квоту на 130 відсотків і стала першуном поміж всіма Округами Америки. В ювілейному році Союзу всі відділи придбали нових членів і за ці успіхи він висловив щиру подяку всім відділовим урядовцям, які причинилися до цього своєю працею. Потім він поінформував, що в звітовому часі члени Управи були активними у різних ділянках союзової праці, а саме: активна участь в підготові бенкету з нагоди 90-річчя УНСоюзу, який відбувся 1-го квітня 1984 року в Джерзі Сити заходом чотирьох Округ; участь членів Управи із тієї самої нагоди в бенкеті Нюйоркської Округи, де мали свій власний стіл для 10 осіб. Від Округи вислано письменний привіт на ювілейний бенкет Філядельфійської Округи. Участь в ювілейних святкуваннях в Шамокіні, участь в Конференції голів на Союзівці. Голова поінформував також про те, що поза працею для УНСоюзу був активним у громадській праці пассейської громади. Звіт закінчив І. Хомко подякою членам Окружної Управи та відділовим урядовцям за те, що відвідували його в шпиталі під час недуги. Він також висловив подяку членам Екзекутиви УНСоюзу, затрудненим в Канцелярії Союзу, за пам'ять про нього та побажання скорого видужання.

Заступник голови Григорій Клименко у своєму звіті сказав, що співпрацював з головою Округи й допоміг зорганізувати автобус від Округи, щоб узяти участь в ювілейному концерті в Карнегі Гол в Ню Йорку. Секретар Василь Марущак поінформував, що був учасником всіх нарад Управи, допомагав у праці голові, писав протоколи. Касир Іван Блиха поінформував про фінансовий стан Округи. За його словами, не дивлячись на те, що останньо не відбувалися „Союзові Дні", стан каси виносить понад 900 долярів. За Контрольну комісію звітував її голова Павло Войнів, який ствердив, що книговодство секретаря й касира ведено взірцево і в зв'язку із цим поставив внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі з признанням й висловом подяки за здобуття чемпіонства.

Після звітів членів Управи та Контрольної комісії були запитання до членів уступаючої Управи, на які відповідь дали голова Іван Хомко і касир Іван Блиха. В імені Номінаційної комісії І. Блиха запропонував вибрати Управу Округи на 1985 рік у складі: о. прот Мирон Пахолок - почесний голова; Петро Головачук — почесний член Управи; Іван Хомко — голова; Григорій Клименко — заступник голови. Василь Марущак — секретар; Іван Блиха - касир; Василь Гаргай — організаційний референт; Василь Мочула — пресовий референт; а Теодор Ковалик, Іван Бурній, Осип Кібала, Марійка Дупляк і Петро Греча — члени Управи. Контрольну комісію очолив Павло Войнів, а членами обрано Варвару Тижбір і Володимира Оліярчика. Предсідник президії Василь Мочула зарядив голосування над внеском Номінаційної комісії й присутні одноголосно вибрали Управу і Контрольну комісію.

Потім до слова був запрошений головний організатор Степан Гавриш, який, в першу чергу, привітав нообрану Управу та побажав їй дальших успіхів у всіх ділянках союзової й громадської праці. Від імени Екзекутивного Комітету він висловив Управі гратуляції за взірцеву працю у звітовому році, а доказом чого є те, що Округа стала чемпіоном Америки, виконавши квоти на 130 відсотків. С. Гавриш висловив подяку і за те що всі відділи Округи придбали нових членів під час року. Він вручив голові Іванові Хомкові дві почесні плякетки, як признання за жертвенну працю від діловиx урядовців Округи. Відтак він згадав, що Округа придбала в звітовому році 52 нових членів, забезпечених на загальну суму 250.000 долярів. Членів придбали Іван Хомко - 20, Іван Блиха 18, Лідія Козак - 6, Григорій Клименко - 3, Василь Гаргай і Михайло Романик по два члени, а Іван Бурній одного члена. Далі Степан Гавриш коротко поінформував присутніх про важніші ділянки праці Союзу, заторкнувши при цьому Союзові видавництва, Союзівку, Українську Будівлю, стипендійний фонд й інше.

Після доповіді були запитання від присутніх союзовців, на які вони одержали відповідь від доповідача. Переобраний голова Іван Хомко подякував за довір'я.

Наради закінчено піснею „Боже, нам єдність подай", а відтак всі були запрошені до перекуски-гостини, яку приготовили члени Управи у проводі із Варварою Тижбір.

Найбільш заслужена секретарка УНС — Квітка Стецюк, — чемпіонка Ювілейного Року

Головний предсідник УНС д-р Іван Флис вручає почесну плякету секретарці Квітці Стецюк.

Майже в кожній „Трибуні УНСоюзу" за останні десятки років все була згадка про віддану організаційну працю секретарки 25-го Відділу „Свобода" в Джерзі Сити Квітки Стецюк. Коли наголошуємо, що про неї все була згадка на сторінках нашої преси, то слід пригадати, що Квітка Стецюк є єдиною жінкою — секретаркою в Союзі, яка вже 23-ій раз стала членом престижевого „Клюбу Заслужених Союзовців", який був створений при Союзі 1961 року. За цей час Квітка Стецюк збагатила УНСоюз сотнями нових членів. Про її заслуги для розбудови УНСоюзу говорять почесні плякети, які можна побачити на тій фотографії. За віддану й жертвенну працю Екзекутивний Комітет УНСоюзу висловлює її признання і подяку, а при тому бажає дальших успіхів у біжучому році.

Секретарка 269-го Відділу Христина Фуґа-Ґербеги — чемпіонка Ювілейного Року

Головний організатор УНС Степан Гавриш вручає почесну плякету секретарці Христині Фуга-Ґербеги.

Вже багато писалось на сторінках „Союзової Трибуни" про працю союзових „зірок — жінок", які в ювілейному році придбали Союзові більше число нових членів. Найбільше число нових членів придбала молода секретарка 269-го Відділу „Криниця" Христина Фуґа-Ґербеги, а саме 39, і тимсамим заслужено стала „союзовою зіркою ювілейного року. За успіхи і віддану працю чемпіонку нагороджено спеціяльною почесною плякетою.

Ґратулюємо нашій „зірці" за жертвенну працю і бажаємо мати ще кращі успіхи у біжучому передконвенційному році.

В. Шарана переобрано на голову Торонтонської Округи

Василь Шаран

Торонто, Онт. — В суботу, 9-го лютого 1985 р., відбулися тут, у залі церкви Пресвятої Евхаристії Річні Загальні Збори Окружного Комітету відділів УНСоюзу Торонто і околиці.

Екзекутиву УНСоюзу репрезентували д-р Іван Флис, головний предсідник УНС і сенатор Павло Юзик, головний директор для Канади.

Збори відкрив голова Округи Василь Шаран, який привітав репрезентантів Екзекутивного Комітету УНС та всіх присутніх учасників зборів. Протокол з попередніх Річних загальних зборів, який відчитав секретар Окружного Комітету Іван Шлапак, прийнято без змін.

Опісля голова Округи В. Шаран подав звіт із пророблeної праці. Він сказав, що на протязі року Окружна Управа відбула 7 сходин, на яких обговорювано організаційні справи УНСоюзу, зокрема підготову до святкувань 90-ліття УНСоюзу, які недавно відбулися в Торонто. Закінчуючи звітування, закликав усіх до посиленої організаційної праці.

Хвилинною мовчанкою вшановано пам'ять померлого Богдана Зорича та всіх інших членів Округи.

Потім відбулися вибори, які закінчилися переобранням попередньої Окружної Управи: ред. Василь Дідюк — почесний голова, В. Шаран — голова, С. Чорній — заступник голови, о. М. Стасів — духовний опікун, І. Шлапак — секретар, Г. Миськів — фінансовий секретар, Д. Попадинець — організаційний референт; Контрольна комісія: Л. Філь — голова К.К., С. Вовк і М. Грицишин — члени К.К.

Після виборів розвинулася жвава дискусія, в якій взяли участь усі присутні. Дмитро Попадинець сказав, що він, як довголітній досвідчений організатор членів, має багато доброї волі та радо приєднував би членів, але перед тим хотів би знати, які права прислуговують йому, як організаційному референтові Округи.

Сен. П. Юзик признав, що Округа Торонта нале-

(Закінчення на стор. 7)

Р. Конотопський знову очолив Округу Баффало

Роман Конотопський

Річні загальні збори Окружного комітету відділів УНСоюзу у Баффало, Н. Й., відбулися 31-го березня ц.р. в годині 3-ій по полудні. На Зборах вибрано нову Управу на 1985 рік у такому складі: Роман Конотопський, голова; інж. Роман Свистун і інж. Богдан Пашковський, перший і другий заступники; Василь Сивенький, секретар; Марія Гаравус, касир; до Контрольної комісії ввійшли: Василь Шарван, голова, Ірена Гнатик і Дмитро Ганущак - члени.

Збори відбулися у приміщеннях Українсько-Американського Горожанського Центру в присутності 18 представників чотирьох відділів, які гуртують майже 1000 союзових членів. Провадив Зборами уступаючий голова Роман Конотопський, а секретарював секретар Окружного Комітету Осип Гаврилюк. Василь Сивенький відчитав протокол з жовтня 1984 року, який присутні затвердили без змін.

Звітуючи про працю Окружного Комітету у минулому році Р. Конотопський ствердив, що заплянований бенкет в честь 90-ліття УН Союзу відбувся надзвичайно успішно. На жаль, не всі вибрані до Окружного Комітету особи працювали у плянуванні і переведенні цього свята, і довелося просити нових людей до співпраці.

Головний предсідник УН Союзу д-р Флис подякував йому за одне з найкращих святкувань у цілій Америці і Канаді. Цю подяку головного предсідника він прийняв, як гратуляції для всіх, хто допомагав йому у влаштуванні свята. Від себе і від Окружного Комітету Р. Конотопський подякував керівничці радіопрограми „За Патріярхат" пані Лаврівській, за спеціяльну програму в честь 90-ліття УНСоюзу і за запис її на стрічку. Свято відбулося без жадної фінансової допомоги від Головної Канцелярії і бюджет імпрези буде покритий.

На жаль, голова не міг бути на нарадах голів Окружних комітетів у червні минулого року на Союзівці, але виделегував на своє місце Василя Ширвана, який, як опісля виявилося був також перешкоджений. На протязі 1984 року він репрезентував УНСоюз на всіх місцевих імпрезах.

Щодо орґаізаційної праці, Округа не має чим похвалитися. Через родинні справи він не міг бути особисто в контакті з усіма секрета-

(Закінчення на стор. 7)

Відбулись загальні збори 32-го Відділу УНС у Філядельфії

Філядельфія, Па. — Тут у залі Товариства Українсько-Американських Горожан відбулись Річні загальні збори 32-го Відділу УНС ім. Олега Ольжича, які відкрив Ярослав Лебід. Вставши з місць, присутні хвилиною мовчанки вшанували пам'ять тих членів, які відійшли у вічність. На внесок С. Максимюка вибрано президію зборів в такому складі: мгр Володимир Яців, голова, Іван Музичка, секретар.

Голова зборів відчитав порядок нарад, який прийнято без змін. Секретар прочитав протокол з останніх зборів, який прийнято з деякими доповненнями одноголосно. Звітували голова Відділу Ярослав Лебід, скарбник Іван Хитрук і секретар Володимир Яців.

Голова звітував, що під час своєї каденції допомагав секретареві у збиранні вкладок. Скарбник Іван Хитрук поінформував членів про стан каси відділу та про те, що в касі залишилась мала сума до розпорядження відділу, тому що в минулому році були великі витрати. Секретар Володимир Яців поінформував членів про справи, які відносились до руху членства у Відділі. Він сказав, що в 1984 році зорганізовано 16-ть членів, але втрачено в тому самому часі 12-ть членів. Балянс в русі членства є позитивний, однак треба буде управі докласти всіх зусиль, щоб не тільки вдержати існуючий стан членства, але збільшити його. Він уважає, що це є найважніша справа управи, щоб вдержати наш відділ сильним. Поінформував членів про висилку вкладок до Централі УНС на суму 15,305 долярів. Крім справ, які відносились до праці у відділі, безінтересовно допомагав членам нашого відділу полагоджувати різні справи. Брав активну участь у підготовці відзначення 75-річчя найстаршої організації у Філядельфії, Товариства Українсько-Американських Горожан, як теж брав участь у суспільно-громадському житті Філядельфійської громади. Опісля були питання і дискусія - над звітами, в якій взяли участь Іван Музичка, Іван Хитрук, Стах Максимюк, Е. Шуляк, Тоні Тишко й інші члени. Питання відносились до справ руху членства не тільки в нашому відділі, але також загально у всіх відділах УНС. Були також питання, які відносились до справ суспільно-громадських. На всі питання, які відносились до внутрішної діяльности членів управи і до загальних справ УНС, як також до суспільно — громадських справ відповів секретар.

Після питань і дискусії над звітами голова Контрольної комісії Стах Максимюк сказав, що Контрольна комісія провела перевірку діловодства і ствердила, що управа працювала добре, доказом чого є здобуття нових членів до Відділу, що є найважливішою ділянкою членів управи, і тому поставив внесок на уділення абсолюторії уступаючій управі, який прийнято одноголосно. Ілія Станко поставив внесок, щоб перевибрати цю саму управу, мотивуючи свій внесок тим, що минулорічна управа працювала добре, доказом чого є стан членства в нашому Відділі. Внесок І. Станька, підтриманий Іваном Музичкою, схвалено одноголосно.

Перевибрано управу в такому складі: Я. Лебід — голова, Іван Хитрук — скарбник, Володимир Яців — секретар, Микола Ящук — заступник секретаря, Іван Музичка — організаційний референт, Іван Дмитрус і Тоні Тижко — члени; Контрольну комісію очолив Стах Максимюк, а ввійшли до неї Михайло Сапіга і Петро Романишин. В „різному" обговорювано не тільки справи, які відносились до життєвих проблем всіх братських союзів, в тому і нашого Народного Союзу, але також продискутовано справи суспільно-громадські.

На внесок Стаха Максимюка вирішено виплатити з каси відповідний даток на потреби організації „Американці в обороні людських прав".

Опісля голова відділу Ярослав Лебід попросив членів на перекуску, яку приготовили члени управи.

Володимир Яців

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЕ!

І ДЛЯ ТЕБЕ Є МІСЦЕ У ЦІЙ ВЕЛИКІЙ РОДИНІ, ЩО ЇЇ ЗВУТЬ БАТЬКО-СОЮЗ!

Д-р Богдан Долішний переобраний головою Ніяґарської Округи

Д-р Богдан Долішний

Річні збори Ніягарської Округи відбулися у суботу, 30-го березня ц.р., у залі дому св. Княгині Ольги, Ст. Кетеринс, Онтаріо, на яких перевибрано всю минулорічну Управу у складі: о. Михайло Блаженко - почесний голова, д-р Богдан Долішний - голова; Петро Дяків і Катерина Онуфрик — заступники голови, Михайло Боровський - касир, Єфим Омельченко - секретар, Дмитро Пищ - заступник секретаря; до Контрольної комісії увійшли: Петро Самець, Микола Бережук і Роман Фаренич.

Збори відкрив уступаючий голова д-р Богдан Долішний. На прохання присутніх, він провадив цими Зборами. Секретарював Єфим Омельченко. Протокол з минулорічних Зборів відчитав Петро Дяків і його присутні затвердили без змін.

Голова Округи звітував про те, що не могли відбути святкування 90-ліття УНСоюзу, бо на Збори, скликані для заплянування такого відзначення, не прибули представники відділів. Також не було доброго контакту з Округою Торонто і тому не включено Ніягарської Округи до центральних святкувань 90-ліття УН Союзу в Торонто. Поза тим голова був у телефонічному контакті зі всіма секретарями Округи.

Опісля звітували інші члени Управи і представники кожного відділу. Петро Дяків, Відділ 427-ий, уважає, що секретарі повинні забезпечувати членів на вищі суми забезпечення. Пересічна сума забезпечення у його Відділі є понад 3,000. Тяжко дістати молодих членів, і для них треба мати молодих організаторів. Потенціяльні члени — це ті, що беруть гіпотечні позички у кредитівках і їм потрібне термінове забезпечення. На жаль, у святкуваннях 90-ліття УНСоюзу ніхто не звертався до союзовців у Ст. Кетеринс. Єфим Омельченко, 451-ий Відділ, вибачився, що рік раніше, з огляду на хворобу жінки не міг брати у Зборах участи. З огляду на родинні проблеми і перенесення на нове місце замешкання, він дещо занедбав справи УНСоюзу. Одначе, не дивлячись на ці проблеми, придбав у 1984 році 14 нових членів, а в цьому ж році одного. Він нарікав на дуже погану доставу щоденника „Свобода". У лютому ц.р. одержав тільки чотири примірники цієї газети. Він сам робив різні заходи, щоб довідатися у чому є причина тих спізнень.

До молодих людей треба мати спеціяльний підхід. Взагальному вони до асекурації ставляться дуже недбало. Просив всіх підтримати організаційну працю УНСоюзу.

Михайлю Боровський звітував з фінансового стану Окружного Комітету та подав, що каса виказує суму 258,37 дол. Він сам є найстаршим союзовцем в цій Окрузі, бо вступив в члени ще 1937 року у Дітройті, Миш., коли ще не було Відділів УНСоюзу в Канаді.

Марія Нечай, Відділ 403-ій, ствердила, що її Відділ засновано у 1982 році і що у 1984 році вона приєднала 9 членів на суму 71,000 дол. Вона погоджується, що люди збайдужіли до забезпечення. УНСоюз — це є потуга, яка існує вже 90 літ і заслуговує на всецілу підтримку.

Емілія Смаль, Відділ 412-ий, поінформувала присутніх, що Торольд, де є осідок Відділу — це індустріяльне місто. Багато українців мають забезпечення в праці і відмовляються набувати членство в УНСоюзі.

Катерина Онуфрик, Відділ 416-ий, ствердила, що у звітовому році відійшли деякі члени, але 411-ий Відділ злучився з її Відділом.

Дмитро Пищ, Відділ 458-ий, з приємністю ствердив, що приєднав більше членів, ніж стратив на протязі 1984 року. Він має проблему з відбуттям Річних зборів Відділу, бо на призначений час не являється відповідне число членів.

Петро Самець, Відділ 468-ий, з жалем признався, що

(Закінчення на стор. 7)

Відбулися Річні Загальні Збори 214 Відділу УНС при УСВТ „Чорноморська Січ"

У суботу, 30-го березня ц.р., в приміщенні УСВТ „Чорноморська Січ" відбулися Річні загальні збори 214-го Відділу УНСоюзу, який існує при цьому найстаршому Українському Спортовому Т-ві, що ним є в ЗСА „Чорноморська Січ".

Збори відкрив уступаючий голова Відділу інж. Осип Сташків, який привітав учасників і відчитав порядок дня, що його затвердили зібрані члени. На прохання учасників зборами проводив інж. О. Сташків, секретарював д-р Євген Перейма.

Після цього слідували звіти уступаючої Управи й Контрольної комісії. Згідно із звітами, Управа Відділу виявила традиційну активність в своїй статутовій праці: відбувалися сходини і при цьому збірки вкладок; Управа Відділу опікувалася молоддю, що є активною у спорті, для якої одержувала від Головного Уряду фінансову допомогу на закуп одностроїв і спортового інвентаря.

Секретарка полагоджувала численну кореспонденцію з членством і Головною Канцелярією УНС та вчасно і регулярно висилала зібрані членські вкладки. Члени 214-го Відділу проявляли помітну активність теж і в суспільно-громадській праці. Предсідник Відділу і касир брали участь в усіх зборах Округи, голова інж. О. Сташків був вибраний секретарем Окружного Комітету УНС. З різних причин слабше в минулому році випала наша організаційна діяльність, але це не було виною поодиноких членів Управи.

По закінченні звітів відбулася ділова дискусія над ними, в якій взяли участь майже всі присутні. Нав'язуючи до організаційного не-успіху окремі члени висловлювали критичні завваги до пресових органів УНС, головно до „Українського тижневика", що хоч заслуговує на признання за матеріяли з різних ділянок нашого організованого життя, але що торкається спортової діяльности нашого членства і можливих кандидатів на членів УНС, цей тижневик чомусь вперто мовчить. Очевидно це не спричинюється до організаційної праці в терені серед нашої молоді і тих старших, що не володіють українською мовою. Одно — і дворазові рецензії, головно про тенісові турніри і плавацькі змагання на протязі року, не можуть заступити цієї великої прогалини. Про цю проблему, як зазначили дискутанти, були вже дискусії як на Річних нарадах УНС, так і на останніх Загальних зборах нашої Округи, але вони досі не принесли бажаної зміни. Тому збори вирішили вислати в цій справі до Головного Уряду відповідну ухвалу.

Після закінчення дискусії і уділення абсолюторії уступаючій Управі з признанням збори вибрали Управу на біжучий 1985 рік в такому складі: інж. О. Сташків — голова, А. Твардовська — секретар, І. Стефуришин — касир, О. Твардовський — організатор, М. Якимів — член; Контрольна комісія: мґр О. Труш — голова, д-р Є. Перейма і В. Бакун — члени.

Після вичерпання порядку дня на закінчення зборів відбулася товариська гутірка і перекуска.

Президія Загальних Зборів
214 Відділу УНС
Осип Сташків
Евген Перейма

Фільми, які відсвіжують пам'ять

У зв'язку із загальним приготуванням української спільноти до святкувань 1000-річчя Хрищення Руси-України, Богдан Солук, продуцент українських фільмів, вибрав із свого архіву два фільми, тематично пов'язані з цією подією Один фільм це „Княжа доба", другий „Львівські катакомби". Він розпочав їх висвітлювати серед наших громад.

Задум Б. Солука дуже актуальний, бо перший фільм ілюструє та відсвіжує княжі часи, в яких відбулося хрищення, а другий фільм представляє контраст, бо „Львівські катакомби"— це вже ліквідація християнства в сучасній Україні. Цей фільм був випродукований Б. Солуком у Канаді в роках 1955-56 при співучасті відомих українських торонтонських артистів.

В Чикаґо фільми були висвітлені в авдиторії парафії св. о. Миколая та авдиторії парафії свв. Володимира й Ольги. Висвітлення цих фільмів відбулося при виповнених залях і викликало добре враження. Публіка слідкувала за акцією на фільмах з великим зацікавленням, а при фільмі „Львівські катакомби" навіть із зворушенням. Обидва фільми були щиро оплескувані.

Очевидно, цих фільмів не можна оцінувати з точки зору голливудської продукції, яка обертає мільйонами, але все-таки українські фільми Солука являються зворушливим євшан-зіллям. Фільм „Княжа доба" вартісний своєю історичною інформацією, а „Львівські катакомби" добре ілюструють методи праці КҐБ у Львові. Б. Солук переніс ці фільми також на „відео-касети", щоб для ширшого вжитку можна їх уживати вдома на телевізорах.

На осінній сезон Б. Солук плянує показ своїх інших двох фільмів, які ілюструють „Націю в поході", тобто мандрівку й активність української еміґрації в роках 1945-55. Перший фільм це будуть „Українські ДП в Німеччині", а другий—„Українці в Північній Америці". Обидва ці фільми мають історичні та цінні картини з життя нашої еміґрації в таборах Німеччини та з організації нового життя на поселеннях у ЗСА та Канаді.

Глядач.

Д-р Богдан Долішний...

(Закінчення зі стор. 6)

від Конвенції не придбав ані одного нового члена. Причина в тому, що він не їздить автом і потребує допомоги в цій праці. Його син, Орест має перебрати Відділ і від нього залежатиме розбудова Відділу.

Микола Бережук, Відділ 454-ий, пообіцяв приєднати на весні кількох нових членів.

У дискусії над звітами панове Данило Пищ, Петро Дяків, Петро Біжицький порушили брак інформації про відбуте свято відзначення 90-ліття УНСоюзу в Торонто у вересні 1984 року та про погану поштову доставу в Канаді. Багато уваги присвячено проблемам приєднання молодих, які не бажають належати до жадних українських організацій. Опісля д-р Богдан Долішний привітав і представив Зборам присутню Уляну Дячук, головного касира УНСоюзу, та попросив її до слова.

Уляна Дячук подякувала за тепле вітання, а також подякувала д-рові Б. Долішному і Петрові Дяків за те, що приїхали за нею на летовище у Баффало.

Організаційна праця у цій Окрузі була у 1984 році дуже успішною, бо Округа виконала організаційну квоту на 94 відсотки. Першуном в організуванні членів був Данило Пищ, приєднавши 17 нових членів, за що У. Дячук поґратулювала і щиро подякувала йому. Дуже успішними були два інші відділи — 427-ий і 451-ий, секретарі яких Петро Дяків і Єфим Омельченко, приєднали по 14 нових членів, за що У. Дячук їм також поґратулювала. Марія Нечай, Відділ 403-ий, хоч секретаркою не так довго, приєднала 9 членів, а Катерина Онуфрик, Відділ 416-ий придбала п'ять членів. Два інші відділи мали по чотири і по два члени. Всім організаторам Уляна Дячук подякувала за їх відданість і труд та прохала не забувати, що організаційну працю треба виконувати постійно і послідовно й не відкладати на кінець року.

Уляна Дячук згадала, що з Ніяґарської Округи минулого року були два стипендисти УНСоюзу, брати Михайло і Андрій Петрів з 461-го Відділу.

Опісля вона дала перегляд організаційних здобутків за 1984 рік, ствердивши, що здобуто 2,190 нових членів, забезпечених на суму 9,654,500. Хоча не виконано наміченої квоти — 4,000 нових членів, сума забезпечення була значно вища від передбаченої, що є позитивним явищем. Фінансовий стан УНСоюзу у 1984 році був дуже добрий, бо майно осягнуло суму 52,134,000, що є на 2,384,000 дол. більше ніж рік тому.

У кінці лютого ц.р. майно вже становило 52,900,000 дол. В травні буде виплачена чергова дивіденда за 1984 на суму 1,000,000, що є найбільшою сумою за 90 літ існування УНСоюзу і являється зворотом однієї третьої вкладок, одержаних у 1984 році. Будинок УНСоюзу на 99 відсотків заповнений і приносить все більші чинші. В січні ц.р. відбуто спеціяльне Засідання Головного Уряду, на якому вирішено збудувати на Союзівці спеціяльний дім для старших віком членів, як і розпочати будування кондомініяльних домів для союзових сеньйорів. На ці проєкти приділено суму 1,000,000 дол.

У запитаннях до Уляни Дячук порушено ще зміну у висоті вкладок за акцидентові забезпечення, вишкіл для секретарів і організаторів та повідомлення всіх секретарів про кожнорічне уділення стипендій. Збори закінчено при спільній перекусці, під час якої обговорено багато інших союзових проблем.

В. Шарана...

(Закінчення на стор. 6)

жить до одних з найбільших Округ УНСоюзу і колись приєднувала найбільше членів. Тепер організаційна праця послабилась, але він вірить, що вона зміцниться. Він особисто радо допоможе кожному секретареві при організуванні членів. Зближається конвенція і треба робити все можливе, щоб покращати організаційні здобутки Округи. Ред. Василь Дідюк підкреслив потребу власного дому УНС в Торонто, бо тоді будуть кращі вигляди на успіх.

Головний предсідник УНС д-р І. О. Флис відповів на це, що коли Округа підшукає добрий і відповідний для цього дім, тоді можна буде застановитися над цією справою. Він закликав секретарів до праці, бо в минулому році Округа мала дуже поважні втрати в членах. Повідомив присутніх, що вирішено побудувати на Союзівці 10 приміщень для старших віком союзовців, на цю ціль призначено 700,000 дол. В дальшому він подав фінансовий стан УНСоюзу. Д-р І. Флис закінчив своє слово ствердженням, що УНСоюз завжди був об'єднуючим чинником громадського життя і таким він і залишиться й надалі.

Ред. В. Дідюк закликав секретарів, щоб кожний з них старався приєднати в цьому році щонайменше п'ять нових членів, а урядовці Окружного Комітету по три члени. Переведення в життя цієї пропозиції дуже збільшить стан членства УНС як в Окрузі, так і в цілому УНСоюзі. Дмитрові Попадинцеві дораджував бути в постійному зв'язку зі секретарями відділів та допомагати їм своїм досвідом організувати членів. Закінчуючи, ред. В. Дідюк роздав секретарям плякети з нагоди 90-ліття УНСоюзу.

Голова Округи В. Шаран подякував усім за довір'я до нього та попросив, щоб присутні взяли до уваги слова ред. В. Дідюка та приєднали членів.

На тому закінчено Річні Збори Окружного Комітету УНС в Торонто.

ІРАНСЬКИЙ УРЯД ЗВІЛЬНИВ 42-ох хворих і поранених іракських вояків за посередництвом Туреччини. Турецький транспортовий літак забрав звільнених з летовища в Теґрані і перевіз покищо до шпиталів в Анкарі, звідки вони пізніше будуть перевезені до Баґдаду. Звільнення малої групи полонених іранським урядом вважається добрим показником і може навіть сигналом до припинення боїв між Іраном і Іраком та відновлення переговорів між названими державами.

Р. Конотопський...

(Закінчення на стор. 6)

рями, а телефонічно не все можна осягнути. Організаційну квоту виконано тільки на 58 відсотків та придбано 35 нових членів. Чотири малі відділи в Окрузі є зовсім неактивні і не можна нав'язати з ними контакту, щоб їх зрушити до праці. Ніхто з цих відділів не являється на Окружних зборах, щоб можна було заохотити їх до організаційної праці.

Опісля Марія Гаравус звітувала про фінансовий стан. З її звіту присутні довідалися, що каса Окружного Комітету нараховує 572,83 дол. Цю суму ствердив також Василь Сивенький від Контрольної комісії. Ніхто не зголосився до дискусії над звітами і тоді Контрольна комісія уділила абсолюторію уступаючій Управі.

По виборі нової Управи Роман Конотопський попросив до слова присутню на цих Зборах Уляну Дячук, головного касира УНС.

У. Дячук поґратулювала старій Управі Окружного Комітету за успішно проведену імпрезу, присвячену 90-літтю УНСоюзу. Вона сказала, що не виконано організаційну квоту у приєднанні 60 нових членів, мабуть тому, що плянування і час були звернені на ювілейні святкування, а організаційній ділянці присвячено менше уваги.

Все ж таки поодинокі особи мали надзвичайні успіхи, а до них належить, в першу чергу, секретар 360-го Відділу Осип Гавриляк, який придбав до свого Відділу 24 нових членів, за що У. Дячук склала йому щирі ґратуляції. Секретарка 127-го Відділу Марія Ґаравус придбала 9 нових членів, а секретарка 304-го Відділу Ірена Гнатик — двох нових членів. Всі нові члени були забезпечені на загальну суму 142,000 долярів. В 1985 році придбано тільки двох нових членів. Щоб успішно виконати намічену квоту, кожного місяця треба зорганізувати по п'ять нових членів. Тому Уляна Дячук звернулася з проханням до присутніх представників відділів, щоб цього року вони присвятили більше уваги і часу організаційній ділянці.

Опісля Уляна Дячук поінформувала учасників Зборів, що у 1984 році придбано 2,190 нових членів, забезпечених на загальну суму 9,654,500. Хоч і не виконано наміченої квоти 4,000 членів, але сума забезпечення була вищою, ніж передбачено. З фінансового боку 1984 рік був надзвичайно успішним. Майно УНС збільшилося на 2,384,000 та становить суму понад 52,134,000 дол. Членських вкладок одержано на суму 2,975,000 дол. Намічено спеціяльну ювілейну дивіденду у висоті одного мільйона долярів. Сума дивіденди буде значно вище у членів, які забезпечені 10 літ і довше.

Дім УНСоюзу є на 99 відсотків заповнений. Постійно вигасають умови винайму поверхів і їх відновляється на значно вищих чиншах, ніж досі. Сума одержаних чиншів у 1984 році становила 2,372,218, на 164,000 більше, ніж рік тому.

У дискусії над порушеними Уляною Дячук справами взяли участь: інж. Р. Свистун, інж. Богдан Пашковський, Осип Гаврилюк і Василь Сивенький. Порушено справу заховання відділових прапорів і протоколів, справу злуки УНС і Українського Братського Союзу, видання „Веселки" частинно англійською мовою, та справу побудови приміщень для сеньйорів на Союзівці.

На закінчення Зборів голова Р. Конотопський закликав присутніх не відкладати організаційної праці на кінець біжучого року. Просив, щоб головний організатор завітав до Баффало та допоміг неактивним відділам. Відділи повинні вже тепер звертати увагу, скільки їм треба доповнити членство для вибору делеґатів на чергову Конвенцію.

Вибирати делеґатами треба тих членів, які працювали для УНСоюзу і причинилися для його росту. Плянується показ фільму „За Стерном Долі", перш усього по школах у Баффало.

Збори закрито в годині 5:30 по полудні.

Рух опору...

(Закінчення зі стор. 2)

виходить, не досягнув свого в зв'язку з чим йдуть явні заходи чи то розкласти УКЦеркву знутра, чи навіть „леґалізувати" її під формою якоїсь дивовижної „автокефалії", тобто розриву цієї Церкви з Римом. Усі ці заходи не досягнули своєї цілі і в зв'язку з тим можна надіятися нової хвилі терору. Ці методи характеристичні для совєтського режиму.

Якщо шукати причин посилення й умасовлення руху опору в Україні, то на це складається ряд внутрішніх та зовнішніх причин. Русифікація набрала сьогодні в Україні куди більших і відкритіших розмірів, аніж за сталінських часів. Це стосується також і до форм вияву російського шовінізму в Україні, він куди нахабніший і відкритіший. З другого боку в Україну широкою хвилею поплили вістки про зацікавлення в ЗСА долею поневолених Москвою народів, про заяви президента Реґена в справі України, вислови його симпатій до цієї боротьби. Усе це, як здається, прокотилося хвилею, часом перебільшених, вісток по Україні і стало також причиною національної активізації, а з другого боку майже істеричних виявів совєтської боротьби з „ідеологічною диверсією".

20-го квітня 1985 року відійшла у Вічність
на 90-му році життя

бл. п.

АННА ҐАЙДИЧУК

з дому ЛАВРІВ

вдова по бл. п. Михайлові Ґайдичукові, поручникові УГА і секретареві закордонного міністра З.У.Н.Р., довголітня вчителька у селі Тишківці на Покутті.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбулися у місті Баффало, Н. Й., 24-го квітня 1985 року.

З жалем повідомляють —

ОЛЬГА І ІГОР ЧМОЛИ

Відділ ОУА „Самопоміч" та Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" в Джерзі Сиді, Н. Дж.

з жалем повідомляють своїх Членів та Українську Громаду, що в дні 29-го квітня 1985 р., після короткої недуги відійшов у Вічність

СВ. П.

ФРАНЦ КОЛОДІЙ

кооператор, визначний громадський діяч в краю і на еміґрації, учасник Визвольних Змагань в рядах УСС та УГА, підстаршина 1 УД УНА, в'язень польських та німецьких тюрем, член-основник та довголітній голова Відділу ОУА „Самопоміч", член-основник і довголітній член управи Кредитової Кооперативи „Самопоміч".

Опечаленій Родині складаємо щирі вислови співчуття.

УПРАВА ВІДДІЛУ ОУА „САМОПОМІЧ"
ДИРЕКЦІЯ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ „САМОПОМІЧ"

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що 30-го квітня 1985 р., нагло, упокоївся в Бозі
на 74-му році життя,
наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, БРАТ, СТРИЙКО І ШВАҐЕР

бл. п.

ЕВГЕН РОМАН КОСТЕК

ПАНАХИДА — у середу, 1-го травня 1985 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Walter Cooke Funeral Home, 1 W. 190 вул., Бронкс, Н. Й.

ПОХОРОН в четвер, 2-го травня 1985 р., о год. 9:30 ранку з того ж заведення до української католицької церкви св. Покрови у Бронксі, а звідтам на цвинтар Woodlawn у Бронксі, Н. Й.

Горем прибиті:
дружина — МАРІЯ
дочка — ОЛЕКСАНДРА
сестри:
ОЛЬГА БУБНЯК
СОФІЯ з мужем ВОЛОДИМИРОМ ПАТРИЛОМ
брат — ОЛЕКСАНДЕР КОСТЕК з дружиною РЕНАТОЮ
сестрінки і братанки:
ІРИНА ГУНЧАК
ДАРІЯ РУДАКЕВИЧ
ХРИСТЯ І ОРИСЯ ПАТРИЛО
МІШЕЛ І ОЛЕСЬ КОСТЕК
шваґерка — НАТАЛІЯ ОЛІЙНИК з родиною
шваґер — ОЛЕГ ЛУНКЕВИЧ з родиною
ближча і дальша Родина в Україні і Польщі

З глибоким жалем ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що у вівторок, 30-го квітня 1985 р. упокоїлась в Бозі
на 63-му році життя
наша Найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА, БУНЯ і СВАХА

сл. п.

Магдалина Бобак

з родини Денко

уроджена в Боську на Лемківщині.

ПАРАСТАС буде відправлений в четвер, 2-го травня 1985 року, о год. 8-ій веч. у похоронному заведенні Литвин і Литвин при 1600 Stuyvesant Avenue, Union, N.J.

ПОХОРОН відбудеться у п'ятницю, 3-го травня 1985 р., о год. 9-ій вранці з того ж заведення до церкви св. І. Хрестителя при Санфорд Авеню в Нюарку, а відтак на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:
муж — ЯРОСЛАВ
донька — ГАЛИНА МІЛЯНИЧ з мужем РОСТИСЛАВОМ з дітьми: МАЯ, ЛІСА, АЛЕКСА
син — ОЛЕГ з дружиною МАРТОЮ
донька — ЛЕСЯ СТАВНИЧА з мужем ЮРІЄМ і дітьми: МЕЛЯСЯ і МАРКО
свати:
А. І М. КУШНІРІ
Е. І А. МІЛЯНИЧІ
І. І Б. СТАВНИЧІ
ближча і дальша Родина в Америці, Україні, Канаді і Польщі

З діяльности 33-го Відділу СУА в Клівленді

Десятого лютого ц. р. 33-ій Відділ СУА ім. Лесі Українки відбув загальні збори у присутності голови Окружної управи Люби Головатої-Рожі. Зборами проводили предсідниця Ольга Дем'янчук, заступниця Марія Грушкевич і секретарка Міра Грабець.

Відділ має 80 членок. Минулого року померли дві, а прибуло чотири. Одна живе поза Клівлендом, а п'ять поза стейтом Огайо. 45 відсотків бере участь у ширших сходинах.

Відбулася традиційна Різдвяна зустріч із вечелим засвіченням свічок в пам'ять замучених, померлих і живих переслідуваних жінок. Після трапези були у програмі спомин, нарис, вірш і колядки.

Авторський вечір письменниці Віри Вовк дав перегляд її оригінальної творчости. Відзначено День Матері, відбуто пікнік, ювілей 50-ліття суспільно-громадської праці голови інж. Ірини Кашубинської і ширші сходини, на яких у програмі були: спогади, нариси, вірші, репортажі, життєписи та висвітлювання прозірок.

Членки, які віддано працюють в Комітеті „Українська Спадщина", причинилися до успіху тритижневої виставки 40 народних жіночих сорочок з XIX і початку XX століть в Джан Кароль університеті. Спільно з 60-им Відділом влаштовано виставку 50 народних жіночих сорочок в Домівці СУА 2-го і 3-го червня.

Виставка народного мистецтва села Угринів. Сокальщина з 60 експонатами від 1900-1945 років була влаштована під час Українського Дня парафії св. Андрея, Парма, 9-го вересня. Виставку і роблення українських витинанок з паперу показано на 46-му Міжнародному Фестивалі в Куягога Парку 23-го і 24-го вересня. Членки допомагали при влаштованні полуденку на користь Українського Музею і при тій нагоді передано цінні речі: дві волинські сорочки, один пояс покутський і два буковинські; до крамнички УМ—чотири подушки на голки, одну закладку і дві подушки яворівкою. Відділ є трикратним меценатом, а 12 членок є членами Українського Музею. Для показів доповнено п'ять жіночих народних строїв: полтавський, заліщицький, снятинський, поліський і сокальський. Виготовлено зразкове гуцульське намисто. Приготовлено святочний подарунок для Владики Роберта Михаїла—вишивану подушку під служебник, інкрустований хрест, виконаний в таборі Новий Ульм і вишиваний лемківським узором рушничок. На різдвяному базарі, крім добірного печива і смачних обідів, можна було набути кутю, мед, гриби, колосся пшениці, сіно, а на подарунки—вишивки, шпильки-ведмедики у кожушках і крисанях, пару ляльок у строях Полтавщини, кераміку, книжки, образи, святочні картки і т. п. Під час бенкету 18-го листопада показано весільні строї молодих: полтавський, заліщицький, гуцульський і свашки підляський

Велику працю зроблено у ділянці Суспільної Опіки. Вислано 45 пачок до Польщі, Бразилії і на Україну. Крім одежі вислано також приладдя шкільні та для вишивання, грошову допомогу дано сиротинцеві у Філядельфії; потерпілим від повені, і дітям на черевички (щорічно) до Бразилії, а також групі народного співу і танців у Польщі на автобус. Опікуємося „бабусею" у Польщі і передплачуємо „Наше Життя" до Бразилії, а „Веселку"—до Польщі. Членки відвідують хворих у шпиталях, старечих і приватних домах.

Зворушливе було передання святочних кошичків з різдвяним печивом і побажанням. Вислано понад 30 карток зі співчуттям і побажаннями. У нашій праці маємо повну підтримку громади, що виявляється головно під час збірки „Писанка бідним дітям" і виграшки на цю ціль. Членки річно складають коляду на потреби Суспільної Опіки. На Суспільну Опіку видано 2,056.69 дол. Відділ придбав 10 стипендій. З наших стипендистів того року висвячено трьох священиків, а один—Корнелій Шмулик поміщував на сторінках „Свободи" дописи про життя українців у Бразилії.

Спонзорами на 1984 рік були: д-р Володимир і Надія Шкільники—дві стипендії, а по одній—д-р Міра і інж. Лев Сагайдаки, Софія Ґулік, панство Іван і Неля Вовк, збірна членок 33-го Відділу—200-доларових; д-р Степан Стецура одну—220 дол. По одній стипендії 150 дол.—Люся Медицька та інж. Роман і Міра Грабці. Одна збірна членок—115 дол. до Польщі. Отець Володимир Грабець дав 100 дол. для семінарії в Куритибі на виховання священиків.

Вже 32 роки ведеться світличка. В ній понад 700 дітей поставили свої перші кроки в науці і багато з них посилає вже туди своїх діточок. На жаль, чим далі, маліє число дітей. Годі перебороти брак зрозуміння батьків і переконати їх про користи і потребу світлички. Того року було 12 дітей і тільки завдяки додатковим грошовим даткам членок, можна було перемогти труднощі.

Доцінюючи важливість і користі спільних нарад, Відділ вислав на ХХ-ту Конвенцію СУА голову і чотири делегатки. Відділ був відзначений за діяльність і ведення світлички. На 10 відзначених українок-професіоналісток за спеціяльні досягнення три з них були запропоновані нашим Відділом—д-р Люба Кігічак, д-р Ляся Микита і капітан Дарія Русин. Наша членка Мирослава Гук була між представленими учасницями Першого Українського Жіночого Конгресу в Станиславові.

Членки Відділу включаються у працю громади: в Управі УЗО, церковних комітетах, братствах тощо, де виказують велику активність.

З нагоди проклямації Дня Незалежности України, на зустрічі з посадником Клівленду Дж. Войновичем членки прикрасили стіл гарною декорацією з колачем, колоссям, трійцею на вишиваній доріжці. Чисельну участь взяли у приготуваннях і в інсталяції нової Епархії і її першого Владики Роберта. Брали участь у маніфестації у Вашінґтоні. Голова була на похоронах св. п. Патріярха Йосифа в Римі, а під час поминок 40-го дня пояснювала висвітлювані прозірки, які безкоштовно виконали панство Дарія і Ярослав Говиковичі. Вони, а також Іван Юрків і Люся Медицька доповнили знімками альбоми для задокументування нашої праці. Членка Марія Грушкевич співпрацює з Т-вом для незрячих і начитує стрічки з українською літературою. Вже є понад 300 творів. В українських справах членки писали листи до Президента, сенаторів, конгресменів й інших.

Відділ тісно співпрацює з Окружною Управою. Зайнялися декорацією сцени на Свято Героїнь. Приготовили перекуску в Стейт університеті з нагоди виступу д-р Хомяк-Богачевської під час „Тижня—Жінка в історії", і обід в часі окружного з'їзду. Разом з 31 національною групою гостили варениками присутніх на зустрічі з губернатором під час „Столичного дня Парми".

Голова Ірина Кашубинська у своєму звіті слушно підкреслила, що нашою силою є розуміння організації СУА як цілости і її завдань для української спільноти. Добра воля і охота всіх членок дали велике жниво праці, за що неодноразово діставали признання громади. В подяці за співпрацю не поминула вона і чоловіків членок, які крім вирозуміння і прихильности, також допомагали. Це передусім—Василь Мудрак, Ярослав Говикович, Богдан Демянчук, Мирон Глинський.

Голова Округи Люба Рожа висловила признання за гарні осяги та подякувала за підтримку; передала постанови Головної Управи і звернула увагу на труднощі світлички. Відносно цього вирішено звернутися за співпрацею до парафій і старатися вплинути на батьків . Рішено також включитися в акції підготовки святкувань 1000-ліття хрищення Руси-України, також слідкувати за фальшивими даними, що появляються у пресі відносно українських справ і на це реагувати.

До Управи увійшли: Ірина Кашубинська, голова; Ольга Демянчук і Анна Тарнавська, заступниці; Іванна Шкарупа, секретарка, Люся Медицька, касирка; референтури—організаційна Стефанія Вільшанецька; культурно-освітня Ольга Демянчук, Люба Мичковська, виховна Анна Тарнавська, Зеня Ярош (світличка). Суспільна опіка Стефа Городиська, Анна Перепічка, Марія Юрків, Ірина Стахур, Марія Антонів; стипендій—Іванна Вовк; мистецтва і Музею—Марія Антонів, Марія Юрків; господарська—Зеновія Ярош, Ірина Романів, Марія Полянська, Марія Юрків; пресова—Марія Грушкевич. Контрольна комісія: Міра Грабець, Евгенія Дубас, Віра Смаль-Стоцька; заступниці—Марта Сидір і Леся Волошин.

Новий рік праці розпочав Відділ 3-го березня доповіддю д-ра Ярослава Кривяка „Постать Великого Митрополита Андрея Шептицького".

Міра Грабець

До 75-річчя проф. Я. Рудницького

В 1985 році здійснюється 75-річчя проф. Ярослава Рудницького, заслуженого українського науково-культурного й громадсько-політичного діяча. Для відзначення цього ювілею зорганізовано Міжнародний комітет з-поміж його приятелів та колишніх студентів. Крім почесного патронату, до якого погодилися ввійти найвидатніші представники українського політично-громадського й культурно-наукового світу на чолі з Президентом УНР Миколою Лівицьким і головою СКВУ Петром Саварином. З неукраїнців увійшли: Отто фон Габсбурґ із Европейського парляменту в Страсбурзі, Едвард Рачинський-президент Речипосполитої Польської (екзильного уряду) в Лондоні, Англія, д-р Карел Роляндс, генеральний секретар Міжнародного центру назвознавства при ЮНЕСКО в Лювені, Бельгія, президент Білоруської НР в екзилі Вінцент Жук-Гришкевіч та інші.

В Почесний комітет, крім видатних українців, увійшли: Поль Лякост, ректор Французького університету в Монтреалі, Жан Пуар'є з квебецького Топонімічного бюра, проф. Теодор Домарацький, директор Інституту порівняльного культурознавства в Монтреалі, Келсі Гардер із Нюйоркського університету й президент АНС; Г. Дартнолл з Англії, д-р Р. Вагнер із Мюнхену, д-р Атіш Маніяр із Вінніпеґу, Г. Бонавія з Оттави, Г. Лисайд та інші.

Зорганізовано Діловий комітет під головуванням д-ра Т. Онуферка з Філядельфії й заступництвом С. Радіона з Мельбурну, Австралія, та секретарюванням Тетяни Носко-Оборонів з Ля-Ляшін, Кве., члени—М. Бойко, Яр. Славутич, В. Жила, Р. Пінчук, Ст. Галутяк, М. Панків, О. Качан, В. Чекалюк, Є. Рослицький, М. Головатий, Г. Семенюк, Ф. Богдан, Г. Сальський, О. Борушенко, Д. Бурденюк, К. Церкевич, Г. Янішевська З. Плітас, Г. Сенишин, Я. Кульба, О. Кішка, А. Штефан, В. Шумський, А. Рушковський та інші.

В плянах комітету започаткувати публікації на пошану ювілята, влаштувати виставку його видань, піддержати відповідну науково-дослідчу фундацію його імени тощо. Адреса для всіх хто хотів би причинитися до відзначення 75- ліття проф. Я. Рудницького: International Committee of Friends of JBR, Sekretariat, 387-32 Ave., Lachine, Que., H8T IX9.

ОУПС

„Ню Йорк Таймс"...

(Закінчення зі стор. 1)

в історії міт про спільні цілі і спільну перемогу над Гітлером СССР і західніх альянтів. Тому він вважає великою помилкою будь-яке святкування цієї річниці спільно з СССР як тією другою силою, яка західнім державам допомогла виграти Другу світову війну. Він пригадує симпатії Сталіна до Гітлера, пригадує велику матеріяльну та військову допомогу СССР, яку дали американці та англійці, і те, як совєтські запевнення демократичної свободи для всіх, виглядають на ділі. На його думку, після одного тоталітарного режиму прийшов тепер другий і для мільйонів людей Східньої Европи один ланцюг неволі заступлено другим. Це — закінчує А. Перлмуттер не дає причини до ніякого спільного святкування 40-річчя перемоги над нацистською Німеччиною, тимбільше, що СССР постійно пише лише про свою перемогу та про свою „велику вітчизняну війну".

Всі ті голоси здорового розсудку вказують на те, що атака, яка розгорілася з приводу відвідин президента Р. Реґена в Західній Німеччині та пляни відвідин цвинтаря в Бітбурґу зачинають відбиватися бумеранґом.

Показ моди в Пармі

12-ий Відділ Союзу Українок Америки в Пармі, Огайо, заплянував цікаву розвагову імпрезу на неділю, 12-го травня ц. р., а саме, весняний показ мод у двох частинах: у першій половині можна буде оглядати елегантний і спортовий одяг цікавої нової крамниці мод „Александріяс" у Брексвіллі, Огайо, з фасонами для різного віку та нагод а в другій половині будемо подивляти унікальні моделі з нашою неповторною українською вишивкою. Будуть показані діточий одяг, як рівнож сукні денні, матуральні та весільні.

Членка 12-го Відділу, мисткиня Неоніля Винярська, подарувала нам одну зі своїх прегарних і настроєвих акварель для виграшу під час імпрези .

Комітет під наглядом Тані Космос приложив усіх старань, щоб гості могли провести веселе і безжурне пообіддя. Коментарі українською мовою буде вести голова Відділу Евгенія Гіщинська, а англійською—Варка Тимків. Для музичного оформлення при фортепіяні запрошено відому в Клівленді акомпаньяторку Олю Кость, а декорацією залі займеться мисткиня Дарія Кульчицька. Смачну перекуску, з допомогою цілого Відділу, організує господарська референтка Люба Мудра.

Ця імпреза відбудеться в гарній залі The Greenbriar Theater, 6200 Pearl Road, Parma Heights, Ohio, о год. 2:30 по полудні.

Вступ—5 дол., для дітей до 12-го року—1 дол. Квитки можна набути в усіх членок 12-го Відділу СУА. Дохід з імпрези призначений на різні благородні цілі нашої організації.

Д. Г.

Влаштовують забаву-бенефіс для студії мистецького слова

Ню Йорк.—В суботу, 18-го травня ц. р. звуки оркестри „Іскра" забавлять прихильників Студії Мистецького Слова Лідії Крушельницької в церкві св. Миколая, при 288 Схід 10-та вул. і авені А, під час забави-бенефісу, спонзорованої комітетом Приятелів Студії. Це ще одна з черги акція, щоб зібрати фонди для продовження праці студії, яка стратила все своє театральне майно в пожарі, що знищив Український Народний Дім в Ню Йорку.

Члени оркестри „Іскра" звернулися до Комітету Приятелів Студії з бажанням допомогти. Один з музикантів, Олесь Кузишин, заявив, що хоч ніхто з них чотирьох не був довго учнем студії, вони уважають, що „один мистецький ансамбль повинен підтримати другого з почуття мистецького обов'язку".

Запрошується всіх прийти після фестивалю на сьомій вулиці, послухати „Іскру", потанцювати і своєю присутністю підтримати нашу українську театральну силу—студійців Лідії Крушельницької, які за підтримкою громади приготовляють „Слугу двох панів", знамениту комедію Карла Ґольдоні, на 17-го листопада ц. р.

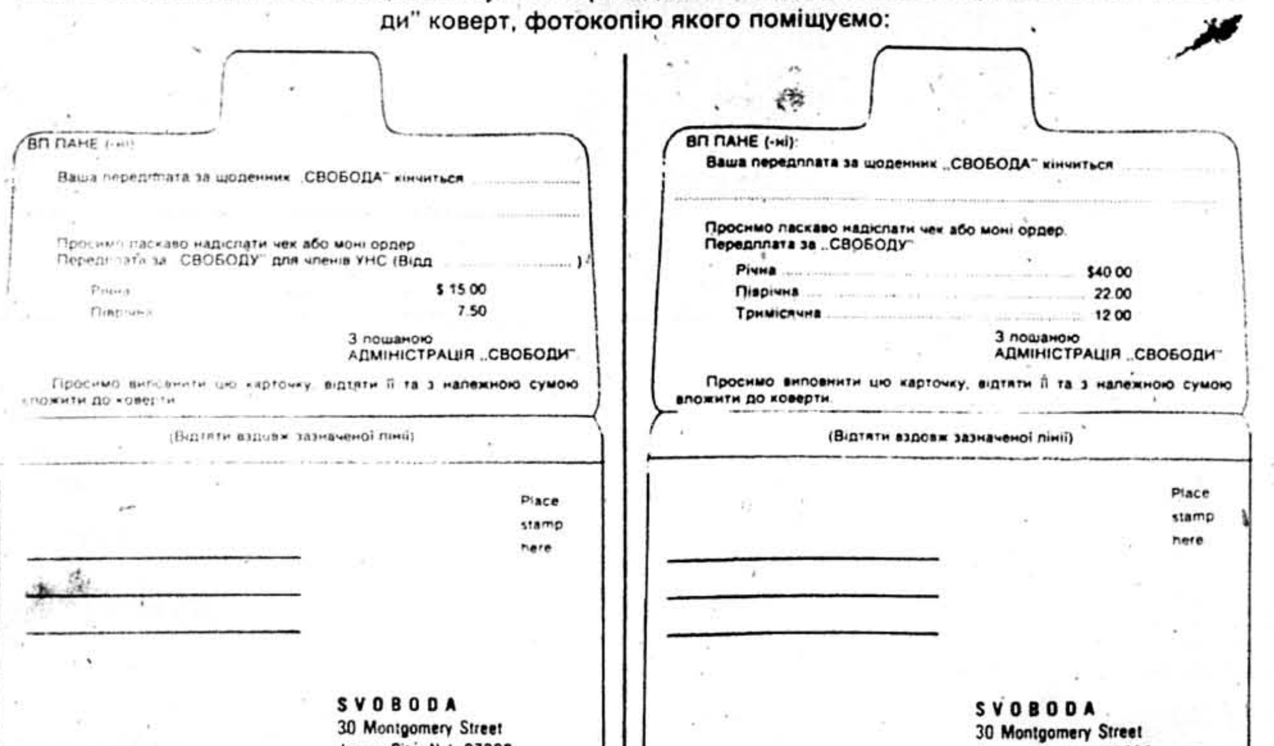
Вступ на забаву-бенефіс—10 дол.

АТЛАНТИК РИЧФІЛД КОМПАНІЯ, яка є шостою за величиною фірмою пального у ЗСА, рішила тепер продати 2,000 бензинових станцій, що їх вона має на східньому побережжі і замкнути зовсім свою рафінерію нафти у Філядельфії. Драстичні рішення такої великої фірми віддзеркалюють загальну кризу, яку переходять нафтові підприємства на терені ЗСА, з приводу того, що в останніх роках немає браку пального, а ціни на його привіз знизилися.

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні присилати до редакції „Свободи" разом із двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ „СВОБОДИ"

Для вигоди своїх читачів Адміністрація „Свободи" зміняє систему повідомлень про близький реченець вплати належности за передплату. Нові пригадки включають також заадресований до „Свободи" коверт, фотокопію якого поміщуємо:

Після відчинення коверту, горішню частину слід виповнити, відтяти вздовж зазначеної лінії та з належною сумою вкласти до зворотного коверту та вислати до „Свободи".

Адміністрація „Свободи" має на меті цією удогідненою та більш коштовною системою осягнути кращу та скорішу обслугу читачів „Свободи". З огляду на це, просимо негайно висилати належність та **не чекати на другу пригадку.**